

به دست بایه کی نامۆوه

محه مهه د ئیسماعیل نه ژاد
(م. ناران)

۱۳۹۷

کتابخانه دیجیتال
www.rabari.org

سرشناسه: اسماعیل نژاد، محمّد، ۱۳۶۰.
عنوان و نام پدیدآور: به دهست بایه‌کی نامووه / محهمهد ئیسماعیل نه‌ژاد (م. ناران).
مشخصات نشر: سقز: خانی، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری: ۱۴۶ ص.؛ ۲۱ × ۱۳ س.م.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۲۳۲-۲-۱
وضعیت فهرست‌نویسی: فیپا
یادداشت: کردی.
موضوع: شعر کردی- قرن ۱۴
موضوع: kurdish poetry-20th Century
رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ ۴۷۶ الف ۷۴۳ س / PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی: ۸۱۹/۲۱
شماره کتابشناسی ملی: ۵۱۹۷۳۲۷

به دهست بایه‌کی نامووه

محهمهد ئیسماعیل نه‌ژاد (م. ناران)

بایه‌ت: شیعر

ژماره‌ی چاپ: به‌که‌م

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۲۳۲-۲-۱

ده‌زگای چاپ: خانی

په‌ر به‌ندی: ئومید موقه‌ده‌ده‌س

رووبه‌رگ: ئه‌سرین کاک

سالی چاپ: ۱۳۹۷ ی هه‌تاوی

سه‌قز، مه‌یدانی هه‌لو، چاپه‌مه‌نی خانی، کتیب‌فرۆشی هونه‌ر و ئه‌ندیشه

پینوه‌ندی: 00989187771585

www.kurdbook.ir

کتابخانه‌ی دیجیتالی
www.rabari.org

(۱)

داخی دووریت سهوزه وهک باران له ناخی سینه ما
تائهده دهرناچی یادت لهم دله غه مگینه ما

جیی به تالت تاهه تا دیاره له سهر سه فحه ی دلم
ههروهک ئاسمانی شهویکی تار له پر مانگی نه ما

شینه داخت، هه سه رت شینتر، نه بوونت شینترین!
گیان، کلؤل و کؤل هواری ئەم سه رانسهر شینه ما

سه ربزوکی نیونیکا وزه رده خه نه ی ئارامی توم
دلبروکی مۆنج ئەدا ئە مشه وه ژیی ئەم ژینه ما

چاوبه مۆله ق راکشاوم پروو له ریگه ی هانتت
سهر ده سووم لهم سه ننگ و گورپچه رهق و به ردینه ما

که و تمه نیو زیندانی زیندینی زه مانه دوور له زین
بی روخت کیشرا کش و ماتی به پرووی ئەم دینه ما

کيوي بروا بوو وجودی تۆ له پیده شتی ئه وین
کهی هه راسم بوو که لافاو بی به لای بنچینه ما؟

تهنگ و تاریک داگه پراوه ئیسته هۆلی چۆلی پرووح
تازه کوا ههستیک که دهست بینی به پهردهی سینه ما؟

(۲)

گشت دەر و دەر وازەکان داخراوە لیم بۆ کوئ هه لیم؟
پاک ده لاقه و رۆچنه کان به سراوه لیم بۆ کوئ هه لیم؟

«خزمی خویری و ئاشنای ئه حمهق»¹ ئه تۆشی دەر په راند!
من له داخ خه لکی که ده وره ی داوه لیم بۆ کوئ هه لیم؟

پێ نه زان و خۆ نه ناس و ناوبه تال و دل به کین
زه نگه ی زورنا و نایه یه زه ریاوه لیم بۆ کوئ هه لیم؟

هه لده هاتم له م هه ویله گهر هومیدیکم هه با
هه ست و نه ست و هزر و هۆش تاراوه لیم بۆ کوئ هه لیم؟

«تا کوو هه مبه ی هیز و هه توان و برست و بیر و هۆش
دیم و دیم ...»² باوی نه ماوه! من ده لیم بۆ کوئ هه لیم؟

ئاسمانیکی په نای نا هیمنی بالنده بوو
ئسته سه رپاکی به پووش گیراوه لیم بۆ کوئ هه لیم؟

1. ناماژه به بۆ دێره شیعریکی مامۆستا هیمن

2. ناماژه به بۆ دێره شیعریکی مامۆستا هیمن

وەک شەپۆل تەنیا کە نارم شک دەبرد بۆ سانهووە
شانى کە ئه‌ترىنى وه‌ها کۆتراهه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

خۆم خزانده‌ تووله‌ زىک دوور بىم له‌ چاوى ناحه‌زان
قوفل و ميله‌ و قوژبنىش بىزراهه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

چه‌شنى خنکاو ده‌س له‌ هه‌رچى وشکه‌ پووشه‌ گىر ده‌که‌م
له‌ ونى ئازادى ته‌واو گۆراهه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

خۆ به‌ هه‌رچى پۆچنه‌ و درز و که‌لىنیکدا ده‌ده‌م
ژىن شه‌واره‌ى کردووم، خه‌فتاوه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

تا هه‌رىمى خۆشى مندالى به‌ شوين شىعرا ده‌چووم
دېر و پىت و لاپه‌ره‌ش تۆراهه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

من که‌ شوينپى رۆژگارى خۆم به‌ نووسىن ره‌ش ده‌کرد
ده‌فته‌ر و ده‌ست و قه‌له‌م ترساوه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

راده‌کا له‌م چۆله‌واره‌ ئه‌و که‌سه‌ى خۆى خۆش ده‌ووت
رۆحى رۆيىن وه‌ک بلىى دزراهه‌ لىم بۆ کۆى هه‌لىم؟

(۳)

بلیی دوباره نه بینیتته وه لکی ته مه نم
حه زی چرؤیه کی تازه دلّی پی رابژه نم؟

بلیی خه ویکی خودایی دلّم نه باته وه تا
له ته شقی ئەشق و ژیان بال بگرم و پی بکه نم؟

بلیی دوباره له خاکی ره شی غه رییدا
به خه ونی سه وزی ئەتوو شه ویکی رانه چه نم؟

بلیی نه بینمه وه دیسان ئەوینی تۆرؤژیک
هه تا بدۆزمه وه خۆم و ته مه نمی پی بته نم؟

بلیی هه لم نه گری بای خه یال و نه چه وه تا
ئەوی دەمی که ئەشق هات و گۆری به رگی ته نم؟

بلیی نیگایه کی پرپر له میهره بانیی و سۆز
دەمی نه بیته وه میوانی گیانی پر وه زه نم؟

بلیی دوباره نہ نیشیتہ وہ مہلی زہردی
 لہسہر گہ لای تہری دیدہ و تہلی دلی رہہ نم؟

بلیی نہ بیسمہ وہ ہورہی گہ شینہری دہنگی
 یہ کہم وشہی نہ پوینیتہ وہ تہمی زہمہ نم؟

بلیی دوبارہ نہ نووسیتہ وہ ہہ موو پرووحم
 لہسہر تہ ویلی مہرگ، ژین نہ ہیللی ہہ لیکہ نم؟

بلیی ہہ تاکو وچ ویرانہ یہ ک بیا پرووحم؟
 لہ کپہہ بہ ندرہری تاریک فرپی بدا بہ دہ نم؟

بلیی دلم بہ برین رابہیننی تاوہ کوو کوی؟
 بہ خہ نجہری چ خہ یالیک بکیلی زہردہ خہ نم؟

بلیی دوبارہ «پہ شیو» م نہ کاتہ وہ بسکی
 لہ نیو شہ تاوی قژیدا نہ شورئ بہ رجہ وہ نم؟

بلیی لہ باوہ شی بگرم کہ نیشکی ئازادی
 بہ ئاوہ دانی بینم بہ ہشتہ کہی وہ تہ نم؟

(۴)

من له ناسمانی ئه وین هه ور و هه ساوم گه ره که
به قه را رۆچنه یه ک تیشکی هه تاوم گه ره که

له به شی خۆم پترم ناوی هه تا لیره ده ژیم
چهن چپه و ماچ و بزه و سیله یی چاوم گه ره که

من له شاریک که تژی رهنگ و به رامه و بۆنه
لیوی ئال و مه می کال و که زیی خاوم گه ره که

له زه مانه ی شهل و شیواو چه مه پای هیچ ناکه م
له ژیان مشتێ هه وا و چهن چله تاوم گه ره که

غه می خۆم و غه می ئه و خه لکه به ته نیایی ده خۆم
به سه تانه م مه ده لی گه ر چکی ئاوم گه ره که

له سه ر ئه و جاده هه موو جوړ که سی لی راده بری
ده می نوو چدان و وچان، سانه وه، کاوم گه ره که

بۆ چمه ناوی زل و شاری به تال و ویران؟
گوندی پر خیر و به بیر، میگر و به راوم گهره که

مافی خۆم دهوی رازی به وه نیم حهق بخوری
بۆ ولات و گهلی خۆم ناشتی ته واوم گهره که

نامهوی کهس به بی نانی شهوی بینته وه سه
بۆ هه موو خه لکی جه هان هیمنی هه ناوم گهره که

بۆچی لیم توندی ده کا شه پکه و پهت من که ده لیم
به زمان و به قه له م: مافی خوراوم گهره که

چ ده بی گهر ئه منیش خاوهنی خاکی خۆم بم
که عبه که چ نابی بلیم کوردم و ناوم گهره که!

(۵)

شهو و رۆژ لیره گلی گۆره که مم داوه ته وه
تا بزانی نییه چاره م: سه ری خو م ناوه ته وه!

خه بهرت لیم نییه تو بۆیه وه ها بیخه بهرم
شوینم هه لڭره هه تا سیبه ره که م ماوه ته وه

لیره نی تا کوو بزانی به هه نسکی سپروه
دهفته ری بیره وه ری و تاسه تم هه لداوه ته وه

هه موو سیروانی سروشکم له دووا ناردی به لام
چه می وشکم نه وه زه ریای خه می تی زاوه ته وه

ناگرم تازه له گوئی قه ول و قسه ی راستی نه تو
قه دی نه لفم وه کوو دال ئیسته که چه و تاوه ته وه

لیره نی تا کوو بزانی چ ده چیژی دلّه که م
له بهر نه و باره شی مه رگه چه نی چه وساو ته وه

لیرہ نی تا کوو بینی ہہ موو شہو تہ نہایم
چہن کہرت پر بہ گہرووی مہرگہوہ ہیئاوہ تہوہ

ھیچ دہزانی کہ لہ ناو گیژہوی نازار و نہہات
رہووی تینوم ہہ موو شہو بی پشوو خنکاوہ تہوہ

چ دہزانی کہ گلور بوونہوہ واتای چییہ تو؟
نہم سہرہم من لہ مہرگ چہن سہری گیراوہ تہوہ؟

چوومہ لای دوکتور و پیم گوت کہ دلّم دیشی جہناب
کہ سنہناس کوئی حہب و شہر بہ تی پیچاوہ تہوہ

نہوہ ئیستا کہ لہ گہل قشقہرہ کانا دہ قہرم
تا ہہ لوم دیوہ لہ سہر ما کہری سووراوہ تہوہ

جوانترین دیمہ نہ لام زہردہ خہ نہی زامی زہمان
رہو بہ ناخی دلہ کہم کاتی بریسکاوہ تہوہ

ہہر دہ لئی قہت لہ ژیانم بزہ میوان نہ بووہ
لہوہ تا لیوی دلّم بہم غہمہ دووراوہ تہوہ

به هزار بهردی جهفا، مالی وهفام پیکه وه نا
بو هزار ویه که مین جار ئه وه پرووخواه ته وه

وهره بیخوینه وه هه لبهستی ته پ و تازه ی ئه وین
دیپ به دیپری که به خوینی دلّه نووسراوه ته وه

(۶)

پەرى! دەمىكەيە بۆ ئەشقى تۆكە ژاويە دل
دەمىكەيە چەمەراي تيشكى ئەم دوو چاويە دل

پەشيو و بىكەسى ھەلبەستى دوورى بالاتم
بە خۆرى روومەتى تۆ ھىمن و ھەساويە دل

كە لا نەدەي لە روو بسكى رەش و دريژى بەخەم
ھەوارە كۆنى چ خالى، كپ و كە لاويە دل

دەمىكى دىكە بىنم گزنگى روخسارت
ھەتا ھەتايە ھەتويكى ئەم ھەتاويە دل

ئەو مەنم پەرى! شىتى نەدیتنى چاوت
ئەوينى تۆم گەرەكە و مەستى ئەم شەراويە دل

لە قولكى كولمى ئەتۆدایە ون بوو بەيرم
لە بىرى بەرزى ئەتۆيە كەوا شەكاويە دل

دەر وونم ئەوا دەگریت و دەسووتی ماوێه که
کولۆشی وشکی بن ئەم ئاگره کراوێه دل

په‌ری! ده‌زانی ئەوین گهر نه‌بی منیش مردووم؟
له‌ خۆشه‌ویستی ئەتۆ گولشه‌نی گه‌شاوێه دل!

په‌ری ده‌زانی چ بپوینیه‌یه به‌ تۆوه ژیان؟
به‌ تۆوه چهن مه‌زن و بپوهی و کراوێه دل؟

ئەوین ئەگه‌ر سه‌ره‌تیک هه‌لنه‌کاته‌وه گیانم
وه‌کوو گلۆقه‌به‌نیککی گریدراوێه دل

وه‌ره‌وه تا‌کوو له‌ کورته‌ی نه‌داوه شی‌عری زه‌مه‌ن
به‌ ئەشقه‌وه غه‌زه‌لیکی ته‌ر و براوێه دل

(۷)

وہرہوہ تا وہرہزی دہرچی بہ تو گیانی غہزہل
بہسہرم کاتہوہ دیسانہکہ بارانی غہزہل

دہفتہری بیرہوہریم خالیہ وا ماوہیہکہ
دہمودہستی دل و ہہستم بہرہ بو ژوانی غہزہل

پی بہ مانگ ئہوژنہ ئاشقہم کہ بہ تاسہی توہ
وہرہ تا گشت رہگی ژین تپی بگہرپی ژانی غہزہل

مالی دلتہنگی و تہنیایی بہجی بیلہ کہسم
روولہ شاری دلہکہم کہ و بیہ میوانی غہزہل

پہنجرہ، رووح و رپفہش ہہستی لہسہر ہہستن ہہموو
گولی تو تا بگہشینیتہوہ گولڈانی غہزہل

بہ بلیسہی گہری دلڈاری دہروون دانہیسی
سہری ہہلناگری بہم ئہسہروہ سیروانی غہزہل

له غەمى تۆۋەن گەر خاۋەنى مولكى خوشىم
خۆرى ئازادىيە بۆم ھەلدى له زىندانى غەزەل

شېرى شېئىرى بە منالى كە مژىۋە دەمى من
ھوكمى بۆ بدرى دەبوۋ دايە بە تاۋانى غەزەل

چارەنۋوسى گەلى ئىمەش كە بە دەس خۆى بوایە
بە ھەۋارى ھەزى خۆى گە ىشتىبوۋ كارۋانى غەزەل

لەۋە تاھات و نەھاتە سەفەرى سەۋزى گەلا
ترسى پى نىشتۋە لى كۆلبەرى زىستانى غەزەل

ھەۋى دل نايەتەۋە تانەيەۋە نىۋوژىنم
ھەمە ھىۋا دەمى تۆبىيەۋە ھەيۋانى غەزەل

تاگەرم بېتەۋە دەست و دللى ھەستى بەستۋى
گىانى ئارانى، وشە، كىردۋە بە قوربانى غەزەل

(۸)

لە ناو کالانی شەرما شیرى ئەبرۆ ھەلبکیشە
دلم! رووحم، ھەتا لیوی بەشکۆ ھەلبکیشە

نەخۆشیکى گرانبارم ھەموو گیانم شەویک تو
لە دەریاچەى فرۆ و ھەنگوین و لیمۆ ھەلبکیشە

و ەرە و قەندى دوو لیتوت تەر کە بەو چایەى دەمى من
بلى کە متر ھەنسک و ناھى پرسۆ ھەلبکیشە

لەسەر مەمكى چەپى خۆت دابنى دەستى بزۆرم
بژارى رۆژگارم سا بلى بۆ ھەلبکیشە

لە ئامیزت و ەرینە باوەشى دەرد و پەژارەم
ھەتا میعراجى جوانى، گیان بە پەرچۆ ھەلبکیشە

بلاوینە بە پرچى تەر دلەى شیت و پەشیوم
پشوم ھەر شەو لە بۆی رەیحان و شەوبۆ ھەلبکیشە

به بئی تو بزر و ناپه یدایه لووتکه ی ئه و ژيانه
وهره و ههستم له ماچیکى دهم ئاسۆ هه لېکيشه

ده ترسم ئاخري ږووحم له بيتوویی بخنکى
له گيزاوى ئه ويندا گيانى نغرو هه لېکيشه

له دوورى خوټ نه گهر ويستت به حالى من بزاني
به سهه کردارى بوونا دوو خه تى تیکه ل بکيشه

به تالانت که برد سهه جهه م چرۆى وه رزی به هارم
له سهه سه فحه ی ژيان و پنه ی گه لای زه رده ل بکيشه

جگه ر ناگر و جگاره ی يادى تو م هه روا له سهه دهم
سييه ی قورسم! به جیى تینی پشووی، دوو که ل بکيشه

(۹)

خۆزگه ئەو پۆژە که دەمدی له گه‌لی پی نه که نیام
له یه کهم چرکه وه دلته نگی دلی ریک نه گوشیبام

خۆزگه هه روا هه موو خوّم نه دهنه مшти نه وینی
که له بهر پی دلی بهردی نه وه ها نزم و نه وی بام

خۆزگه ئەو پۆژە خودا سانی گیانی ده می رانا
به هه وای ئەم خهت و خال و قهه و شیوهی نه شنیبام

خۆزگه جار جارێ به نابێ و نییه ده دوام ده گه لیدا
تا وه کوو ئیسته له بو «ئا» یه کی ئاوا نه فریبام

ته مه نم هینده به خوړایی هه تاتی نه په ریا
له هه موو قوژبن و قوئاغی ئەشق تی فکریبام

خۆزگه پۆژی ئەمنیش ههروه کوو خه لکانی هه ساوه
به زمانی ههزی خوّم لهم بهری دنیا یه گه ییبام

چ ده بوو گهر نه منیش گوشه یه کی نه م به په بگرم
په پری باویلکه م و عه سریکه به لام هاوسه فهری بام

چ ده بوو وهنده «په شیو» ی نه بی پرچی ته پری شیعرم
وه کوو «بیکه س» نه منیش گیان و دل و گشت که سی وی بام

که هه لوی نه م دهر و ناوهم گهر و بیکه لکه ده دیتن
وه کوو قالاوی ده بوو له م زهل و زونگانه قریبام

که ته با و هینده ره بان زام و ده بان پیکه وه لیره
له سهر نه م خوینه رڅاوه نه ده بوو وهنده شه قی بام

دوست و دوژمن که به هیچ باری له بوم هه لنه وه ژیرا
خوزگه زور حیز و سلامهت له ژیان داسه کنیام

(۱۰)

پەنام داتى ئەگەر ساتى پەرەنگى گوارەكەى تۆ
 لە گوئى دەگرم بە گيان و دل ھەموو گوڤتارەكەى تۆ

تەنافى گەردنت تا ھەلبەخەى ئاوا بە پرووتى
 خەيالەم ھەلدەواسم ھەر لەپای سیدارەكەى تۆ

بنۆشى تا بە گيانت جارى ئەو چايەى دەمى من
 دلەم دەتوئتەو ھە بۆقەندى شيوەزارەكەى تۆ

لەسەر شیلەى ئەوینت تا بنیشى مېشى شیعەرم
 دەترسم ھەلفرې زوو ھەستە بى ئازارەكەى تۆ

كە بەژنى خۆش تراشيوت دەبينم ڕادەمىنم
 ۋەكوو مېوم لەبەر تەرزە بە لەنجەولارەكەى تۆ

لە شانم دادەمىنم شانە بېنى بېنى خۆشت
 نەماون ماوەكانم بۆ دەمى دیدارەكەى تۆ

که خۆت پی نواند ئاوینه، وینهی تازه ناسی
گولانیس داوهرینه دامنه چینداره کهی تو

سه ری هه لداوه تا گوی مه پمه پین لهو بن کراسه ت
سه ری هه لنایه سه رواشم له ئاست شاکاره کهی تو

به رهنگی ئال مه رهنگینه دوو لیوی ته پ که رووحم
به روژی روون نه چی بو ماچی جاروباره کهی تو

له دهوری گهردنت نه لقه ی که دا ره شماری پرچت
گوتم ناگا ئیتر دهستم به بالای داره کهی تو

به بهرگی ته نگ هریری سیوه ره ی له ش داپوشه
که عهیبی دابشاری شاعیره بیعاره کهی تو

سه ری کولمه ت بسوو تینی هه موو ههستی سه راپا
له مه رجی گیان به موو گهر لابدا دلداره کهی تو

(۱۱)

دلّتہ نغم و دلّ داوہ تی ئەم شینہ دە گیرئ
تہ نیام و پشو و گوئگہ لی ئەم ژینہ دە گیرئ

بہ ینیکہ قسہ بہینی نیہ بی بہ دە ممددا
بیدہ نگیہ ئەم سۆزی دەم و بینہ دە گیرئ

دلّ مہیلی قسہ و دواندنی ئیستا کہ نہ ماوہ
بیزاریہ ئەم زاریہ سہ نگیہ دە گیرئ

دنیا بگہ پئی وہ ک منی دلّتہ نگ نیہ تیدا
ئاهی منہ ئەم ئاشہ لە میژینہ دە گیرئ

دەردت کہ بزائن ئەوی ئاوالی بہ نیوہ
بہ زمی شەوی بہم گێژەوی ئەسرینہ دە گیرئ

شەو ہیندہ غەم و حەسرە تی بیتۆیی دە کیشم
رۆژ چاوی لەدوای ئەم دلّہ بی تینہ دە گیرئ

گەر هاتهوه ئەمجاره بڵین پێی: ئەری! دۆرام
لەم دامەیه ئەم داشه به دۆمینه دەگیرئ

هینده وەرەزی کردوو ئەم زامه زگاره
گیانی لەسەر ئەم رووپەری نووسینه دەگیرئ

بەم تەپلی دڵ و تاری دەروون و دەفی رووحه
وێک شایهری ئەم شاییه پڕ شینه دەگیرئ

وا تیک چوو لێ هەست و خەیاڵی غەزەلی مەیل
دەستی لە بەرۆک و مەم و ناوسینه دەگیرئ

بەم دووکەلی بسکی به خەم و چینه، دلی ویل
بئ سووچ و خەتا هەرچی خەتا و چینه دەگیرئ

هەرچەند لە کزی داوه چرای شیعری ئەوینی
هەر دیت و دەچی قەلسه له ئەم ژینه دەگیرئ

(۱۲)

تۆبىژى خودا! ئەو خەبەرەم كەنگى بگاتى؟
 ئەو نووچە نويمەم چ كەسىك بىژى بداتى؟
 عومرىكە لەبۆ بىستنى وا چاوەنوارم
 عومرىك؛ ئەوہ يانى ھەموو كات و دەم و ساتى!
 كوانى؟ تەتەرى، پەيكى، پەيامھىنى كە بىت و
 بۆگيانى بە ھىوا و چەمەرا بىنى خەلاتى
 دەربايسى ھەي نىم كە ھەوالىكى چلۇنە
 دەربايسى ھەم زۆر لەسەرەخۆ و بە سوباتى ↓ □
 رۆژى، شەوى، ھەختى، چ درەنگ بىت و چ زوو بىت
 لەم چۆلە ھەوارە خەبەرەكم پى بگاتى
 دەردىكى گەلىك تال و گرانە كە نەبىستى
 ئىتر قسەيەك، باس و ھەوالى، خەبەرەتتى
 چەن ئەستەمە ژىن يەكسەرە شىوازى نەگۆرى
 ئەمپۆ ھەكوو دوينى بى سبەي ھەك ھەموو كاتى!

(۱۳)

مزگینییکی تازە و وەرزیکی سەوز لە گیاندا
لێکدانەوێ خەویک و ماچییکی تەر لە ژواندا

دیداری دوو هەسێل و رووتبۆنە ئه‌وینیکی
ئەنگووتنی خەیاڵت لە تیشکی بەر بەیاندا

مزگینییکی خۆش و تەقلە و جلیتی سواران
تەوقەیی شەراب و شیعرە لە رووپەری ژیاندا

دەسگرتنی دوو پیاڵە و هالاوی بەیت و باوان
دانشتنیکی سادە و لە سووچی هەورەباندا

وچانی رۆژژمیرو و لکانەوێ گەلاکان
مانشیتی بێگوزارشت لە مالپەری زەماندا

گەرانه‌وێ دلوپە بو باوێشی زریار
گیرسانی حەوزە گەورە لە کۆشی ئاسماندا

پياسه پړی شہ قام و خولانه وهی دووقوئی
ئامیز و هه لگلوئین له خه لوه تی شه واندا

.
.
.

ده تلامه وه به یادت بهم خه ون و بهم خه یاله
له پر زړه ی په یامیک، خه ون و خه وی به ... اندا!

(۱۴)

له بهر ده لاقه که دانیشتبوو به خه مگینی
نیگای ده دزیه وه تا کهس نه بینئ نه سرینی

له پشتی په نجه ره یه ک مانه وه هه تا کوو نه بهد
هه میشه بهر جه و نیک بیت و یه ک جیهان بینی!

ژیانی واچ دوو پاته و گرانه، چه نده به تال!
نه وهی گهره کته ته و او دنیای بی نایینی!

وه کوو قه تارئ که مه حکوومه هه ر به یه ک ریگا
چ سارد و بی بره و خو له می شیه ژینی!

"ده پرۆم به یانییه ک و ناگه پریمه وه ئیتر"
وه های به خوئی گوت و هه ستا له پشتی په ر ژینی

پر یسکه ییکی له خه ون و خه یالی سوور و سپی
به توندی به ست و ته یار تا کوو کاتی رو بینی!

له بهر به یانییه کی پروون و ساردی زستاندا
تفهنگ به شانوهه بازیک فری به ئاسماندا

بهدست نایه کی ناموه

۳۰

(۱۵)

ئەو پىرم و ئەو شىخىم و ئەو پىبەرى رووحم
ئەو خۆرم و ئەو خەونم و ئەو سىبەرى رووحم

من بىكەس و دلتهنگ و غەرىبىكى بەتەنيا و
ئەو يارى وەفادار و كەس و دلبەرى رووحم

من سووكەپەرىكى وەرەز و پەستى لەبەر با و
ئەو بال و پەر و هیز و وزەى كىشەرى رووحم

من وردەمەلىكى پەرەوازەى حەپەساو و
ئەو دانە و هیلانە و هیوادەرى رووحم

ئەى ئەشق و ئەویندارى كە بارانى هەمىشەى!
تۆى وەرزی نوپى رۆشنى دەشت و دەرى رووحم

جارىكى دى پىم جیلوویەكى جوان بنوینە
جوانى بىرى تا بە جیهان و بەرى رووحم

هەرچە نەهاتیم بوو بەسەرھاتی نەهاتت
هاتوو مەوێ ديسانە کە تا بەردەری ڕووحم

هیچ ئاوەز و هزرین و شەپۆلێکی فکر، بێت
ناتوانی کە بشکینی هەموو لەمپەری ڕووحم

ئەمنم دەمی میوانی کۆلی هەستی بە و دمت
تۆی شاعیرە کە ی بێ قەلەم و دەفتەری ڕووحم

(۱۶)

"بۆ دەستە کانت که مە بەستی تازە من"

تا بە دەستی تۆ نە گامیوەی تەری ھەلبەستە کەم
کوا لە ژیندا شین دەبێ ویشکە نە مامی دەستە کەم

وێک بیانووی گەرم و تازەن دەستی نەرم و ناسکت
دە یگرم ھەردەم ھە تاکوو گیان بە تۆ پە یووست ئە کەم

پێو بووم ھیند تەر بە دەستی پر لە ئە شق و سۆز تەو
لێ/و ھ بووم ھا کا لە پر و ھ ک سیو ھ سوور ھ ھەستە کەم

پردی دەست ھەلدە بەستی بۆم سر وودی ژینەو
تاو ھ کوو گرتوو مە، گرتوو یە دلە بە دەستە کەم

چە شنی دوو جادە ی بە پێچن وا لە کو یستانی ژیان
یا لە دەستی بیر و باو ھ ڕدا چە می ھە لۆ یستە کەم

دین و ڕادە برن و ھ کوو ڕووبار لە ھەر دوو لامەو
پێک دە ھینن پردی بوون و باو ھ شێک بۆ جەستە کەم

دوو قه سیدهن دهسته کانت بو غه زه لبارانی رپووح
یا نه سهروای سهر به ئاسمانی سروود و بهسته کهم

سییه ری فینکی دره ختن بو پشووی ههستی دهروون
یا نه تین وتاوی هالاوی شهرا به خهسته کهم

دوو ئه ویندارن له ناو به یتیکی کوردانه ی به چیژ
یا نه پیت و حهرفی دانه برپاوی نیو شارپسته کهم

دهستی تو ده گرم هه تا کوو ژین دریزه پی بدهم
هه رچی ده رده ئه ی خودا دوور بیت و یا له و دهسته، کهم!

(۱۷)

شهو بیت و ئه تۆ بی و دلّه که ی شیتی شه پابم
پیم خوش نییه تا رۆژی حه شر له و خه وه پابم

تۆ بی و له بهر روو حی منی که ی ئه به دییه ت
دهر بهستی چ نیم هه ر وه ده زانم که خودا بم

گه ر تیشکی هه بوونت بته نئ خه لوه تی له حزه م
تا دواده می ئاویلکه ده باله م خه وه دا بم

با چرکه نه کائو خول و چرکه ی که له لامی
با بمری زه مان، چه ق له ده قی چاوه که تا بم

نامه رد م ئه گه ر بیجگه له تۆ، تۆم نه گه ره ک بیت
بو چیمه که بیتۆیه کی خوویستی غه را بم؟

مردن چیه ئه و ساته که و ا دووره له بهر دل
ژین ئه و ده مه یه بینى به لیوانه وه نابم

من ڕووگە پەرەستی غەمی ئەشقی دلی تۆم و
تۆی مەستی و مەیخانە و پیالە و مەیی نابم

ئاوینە دەمی ڕوونە کە تۆ ڕوو بنوینی
بەو ئاگرە برژاوه هەموو جەرگی کە بابم

قەت باسی جودایی مە کە گیانە بە جەفەنگیش
بۆ «واوه بچۆ» و «داکەوه» یا «وا مە کە» نابم

دەتویمەوه بۆ قەندە لەسەر زاری ئەتۆیە
تۆ تاوی دەمت بێنە دەبا هەردەمە چا بم

چەن خۆشە کە دوادێری تەمەن چون سەرەتا بی:
شەو بیت و ئەتۆ بی و دلە کە ی شیتی شەرابم

(۱۸)

هۆ ماسییه که ی تیشکه له رهنگی روحی شهیدا
ئه شقت به ژیان دهنگ و به گیان خهون و نه شهی دا
تا "هات" ی هه می شه ی ته مهنی شیت بیی پهیدا
تۆ هاتی چ مه ستانه به ناو به حری بی پهیدا
ئه م جیلوهیه، شیعی چ خودایه ک بوو به مهیدا
ئه و دهرده دهوایه ک بوو که وا مهستی به مهیدا
دهریا به زریبارته وه په رماوه به خویدا
ئه و چاوه ره شه ی دیوه که هه ر ماوه له خویدا
په ر تاوه ته مهن ئیسته که تۆ ماوی له تویدا
په ر ناوه زه مهن به و چه چه چرپاوه به گویدا
وه ک «نالی» که ناله له قه له م، ناله له نهیدا
«ناران» ه هه وار یکی غه ربیانه له رهیدا
ناکاری ره قیب بیت و بلی ره خنه له کویدا
ئه و شاغه زه له ی چرکه به چرکه بهری نویدی دا

(۱۹)

بسکت به دهسی باوه بوو بهم بۆنه وه هاتم
من مردوو ئه تۆ زیندوو، گولم! چۆنی حه یاتم!؟

یادت له یه کهم پرۆزه وه تا ئیسته له گه لمه
تۆ ههر له خه وم دای و به ئه م خه ونه وه هاتم

دهنگت ده زرینگاوه له گوئی گیانی خه والووم
پرووحم ده پرینگاوه له هه لکه وتی وه فاتم

باخیوئ مه سیحی ده مه کهت بهم فه ر و ودمه
هاکا بره وی راپه ل و پۆی ته ونی نه هاتم

به و دهسته نه گه ر بگری له مشت خاکی مه زارم
دیسان گوروو ده گریته وه گیانی کش و ماتم

بوّ باس و هه والی گوزهری تۆیه عه زیزم
گۆرخانه که ده شکینی سکووتی ده م و کاتم

فەر موو به وه فاپره تاوی که بینی
بوژین به خهفت نیم و به قوربانی وه فاتم

ئهو خه لکه دهیان سه نده وه: تو نه خشی خودا بووی
نازانن ئه تو هاتی خودات کرده خه لاتم

بهو چاوه که چاوهی نه زهلی میهر و وه فایه
پرووناکي که گۆری شهوی تاریکه سه لاتم

عومریکه وه کی مردوو کرپ و مات و به بیدهنگ
له م خاکی دهره چاوله بهری ترپه یی پاتم

خۆم و دل و پرووحم شهو و پروژنوقمی خومارین
گهر سووکه سه رنجیکت هه بی مهستی نیگاتم

له م به ردهره نارپۆم و بهری ناده مه وه دهست
تا قامی قیامت به خودا ههر به ته ماتم

قوت رازی به ئازاری دل و دهستی که سی نیم
ئهو ساته دل م خۆشه به ته نیا که له لاتم

(٢٠)

ئەشق دەکووژن و وانەى وهفادەلێنەوه پیت
 ژیان دەنیژن و بەستەى سەفادەلێنەوه پیت
 ئەوهى خوداقەتى حەز لى نیه و گرینگ نیه لای
 هەمووی بەجاری بە ناوی خودادەلێنەوه پیت
 سەر و رووخۆشن و هەردەم بە دەمتەوه دەکەنن
 قسەى چرووکی گەلى سووک لەدوادەلێنەوه پیت
 دەمى دەبانەکهیان چەق لە پشتى تۆ دەچەقى و
 بە وانە سەد بەسەرھاتى وهفادەلێنەوه پیت
 ئەگەر برینى دلت ئاوەلا بکەى بۆیان
 جگە کولاندنى چىدى چمادەلێنەوه پیت؟
 نەیار و ناحەز و گورگن لە پىستى دۆستیدا
 کە ئەرک و سۆزى برا بۆ برا دەلێنەوه پیت
 خودانەکا کە بکەن چاکەیه ک لەبۆت هەرگیز
 دەنا هەلەى زەقیان سألەها دەلێنەوه پیت

(۲۱)

ھەراسى ھەيئىيەكى دى و نەبوونى تۆدىسان
ھوروزمى بىرەوهرى و يادى پروونى تۆدىسان

تەوژمى ژانى غەربىيى و دلەي ھەژارى خۆم
گوشارى گورچوبرى زامى چوونى تۆدىسان

تەننەوھى دەر و ديوارى پرووح بە دلتهنگى و
رېننەوھى خەم و ئازارى ژين بە يىدەنگى و

پەرىنەوھى وەرەزىيى گيان لە بەندەرى سەبر و
چرىنەوھى گەرەلاوژەي ھەبوون بە پرووى قەبر و

رېمانى تاوهرەكانى حەز و بزەي جوانى و
نەمانى ھىچ تەوهرىكى ئەوينى ئىنسانى و

ھەلاوھسانى غەم و جەزرەبەي پەسيوى دل و
بەبادرانى ھەموو ئارەزووى ھەتيوى دل و

له شووشەیه ک ده چم ئیستا شکاوه له سه د لاوه

له لاپه ریک ده چم ئیستا دراو به دم باوه

ده لاقه ییکی قه تیسبووم که ناکریته وه قه ت

که لاوه ییکی له بیر چووم که ناژیته وه قه ت

چ مرده خانه یه کی پر مه ترسی دایسان

هه راسی هه یینییه کی دی و نه بوونی تۆ دیسان

(۲۲)

له عنەت له ئیمە بئی که بهرە و پاش کشاینه وه
دهنگمان نه دا به رۆیشتن و هەر لیره ماینه وه

ترسیکی ویل و مۆن دلئی ئیمه ی به پری ده کرد
بئی هیچ به راییی یا سه ره تایه ک گه پراینه وه!

له عنەت له من له تۆ له قسه و قه ولی پر درۆ
له م که وله کۆن و ته نگه به ره ی تیی خزاینه وه

من دیلی دهستی تۆم و نه تۆ دیلی دهستی من
له م گرتە خانه گه وره یه دا به ستراینه وه

له م جه غزی ناوبه تالی غه ری بییه ههروه کوو
دوو میلی کاتژمیری به بی هۆ خولاینه وه

هینده پته و نه بووین نه ره وین و برۆینه پیش
له عنەت له ئیمه بئی که بهرە و پاش کشاینه وه

(۲۳)

دلّتہ نگم و دلّ مہیلی قسہی ئیستی نہ ماوہ
 ہەر زاریسی و بیزارییہ بہم پرووحہ برپاوہ

بیدہ نگم و پیم خوش نیہ ہیچکس بدوینم
 بہینیکہ نہ فہس بہینی لہ گہ لّما کز و خاوہ

دنیایی غم و دہردت نہ تو بارہ لہ سہر لیو
 قورسای مہراقت لہ گہ روودا پ نہ ماوہ

عالم بگہرپی وہ ک نہوی دلّتہ نگ نیہ تیدا
 دہرد و غہمی عالم بہ دلّی کہیلی دراوہ

ہیوا کہ وہ کوو سوّلہ چرایہ ک بوو زہ مانیک
 کہو تو تہ کزہ و لہرزہ وہ وا ہاتوو کوژاوہ

شہو ہیندہ غم و حسرتی بیتوی دہ کیشی
 ناوارہیہ رُوژ و ہندہ بہ دوایدا کہ گہ پاوہ

بیزارییه ئەم زارییه بیدەنگە دەگیپرئ
بەیت و غەزەلی هەستی هەموو خوین و زووخواوە

وا باشە لە ئەم شارە بە دەردی کە نەزانن
دەیکۆلنەووە لیبی خەلکی دەنا پاک دەکولاووە

هەر کەس بە غەم و دەردی دلّی خۆیەووە دەگری
یە ک کۆلبەرە یە ک بیکەسە یە ک کاری کراوە

نایینی لەسەر لیوی کەسی زەردە لە شارا
دەرکی دلّی ئەم خەلکە بە غەم گالە دراوە

(۲۴)

ساقیا مہی نامگری کونہ برین بو کوئی بہرم؟!
 روو لہ ہەر لایی دہ کہم تووشی پہزارہ و نہشتہرم

بادہییکم پی دہوی تاکوو حہشر ہوشم بیا
 ریگہییکم پی نشان دہ تاوہ کوو رووح دہ بہرم

پر بہ دل دہ گریم لہ گہل شووشہی دلی چرژاوی خوم
 توش بہ ہاوارم نہ گہی دہینیتہوہ مہینہت، سہرم!

کہوتہ بہریپی گابنہی دلتنگی مہزرای چارہنوس
 بویہ سہرجہم خہتتی خوارہ خوار و ژووری دہفتہرم

داوہلی تہ نیایی ہیندہ لی چہقا مہزرای ژیان
 قشقہرہی مردن نہ بی لئی ناقری دہوروبہرم

دیپری بیدہنگی وہا دہوری دلی داماوی دا
 ہستہمہ ئیتر لہ گہلما بی تہنانہت سیبہرم

بادہ کہت دادی منی پی نادری ناساقیا
جامہ کہت با پر بہ لّام من ناگری ناساقیا

نامگری تا دوور کہوی لیم ساتی نازاری فکر
نایگرم مہستی دەمیک تانہ چمہ نیو شاری فکر

من بہ دەردی بی دەوا و دەرمانہ وہ دە تلیمہ وہ
بو خہ می بیخواہونی ئەم خو مہیہ دە خولیمہ وہ

ئەم برینہ، تازہ سارپیژ ناگری ناساقیا
ئەم بلیسہ تازہیہ، دانامری ناساقیا

تۆ لہ کوئی بووی ئەو دە مہمی وادہی بوو بو ژوانی فکر
سەد چہ لی مردن دە چیژا بو چہ لی زانی فکر

ئیستہ تەنیا بادہ بیکی پر لہ مہستی پی دەوی
بی مہی و بادہ، کولوکوی ئەم دلہی دانا کہوی

پر لہ جو شمی مہی بکہ بو، کاسہ لہی کونی شہرم
تا وہ کوو دیسان دلہی دا بیتہ وہ گہرمی گہرم

یا دہنا تا پڑی مہ حشہر دہس لہ ئیخہی بہردہوہ
با بڑی تہ نیا و بہ تہ نیا، مات و بیدہنگ وہک تہرم

یا دہنا دایم بہ دہنگی بہرزہوہ ہاوار ئہکا:
ساقیا مہی نامگری کونہ برین بو کوئی بہرم!؟

(۲۵)

خۆزگه مندالی سهرئ تر بگه رابايه ته وه
دهرسی ئه وه دهوره يه مان دهوره بگردايه ته وه

پيسته گا و سیرمه سه گيكي كه له دل ئالا وه
دابمالرایه به يه گجاری بگوروايه ته وه

نهرمه ئامیره كي ههستۆك و بزۆز بوو ئه وده م
دلی بی كه لك و كه ره م خۆزگه كه چاك بوایه ته وه

هینده ژهنگی زه مهن و غه وری ته مهن نیشته وه لیی
چاوی هه لئایه به حال ماوه وه دهنگ نایه ته وه

چ هه ساریکی به رین و چ هه ریميکی نیان
خۆزگه! مندالی، به تاو تاوی بهاتایه ته وه

چه شنی شارێك بوو گه لی خۆش و رپها پر له نه وا
گه رپه کی گیان، ئه گه ر ئه وه سیبه ری ما بایه ته وه

ئێستە ئەمما ئەوە ئیمەین و کە لاوەی ڕووخوا
 ئەوە ئیمەین و لەسەر سینگی زەمان داکوتراو
 ئیمە مشتێ چل و چۆی ڕەش و ڕووتی حەپەساو
 ئیمە گشتی بە خەیاڵ و لە حەقیقەتدا خاوە
 هەگبەیه ک کوێرەگری و هەگبەیه کیش ئایینی
 هەمگەیه ک کوێرەوهری و هەمگەیه کیش ڕەشبینی
 کۆلی ڕوای غەلەت و خەون و خورپافە و خەفەت و
 کیوی ڕای دژبەیه ک و لەتله تی پڕپڕ سەقەت و
 کەولی هەرگیز نەفرۆشراو لە سەری ئەمما شەر
 ئیری تا ئێستە نەدۆشراو لە سەری ئەمما شەر
 قەلەمم خۆزگە لە خەمدا نەشکابایەتەو
 قەدی ئەم بێر و خەیاڵەم نەبرابایەتەو
 لەم هەوێلە شوو و ڕۆژ هەر لە هەلاتن دا بام
 وەکوو زارۆکی دەروونم گپری گرتایەتەو
 سەری دەشکاندەو ديسانە کە هەر بەردی بەلام
 خۆزگە مندالی سەری تر بگەرابایەتەو

به دمه ستم و هه ر تووم دهوئ تا بگری که ده ستم
به م حاله وه زور زه حمه ته دیسانه که هه ستم

که وتوومه ته به رده رکی خه یالیکت و هیلاکم
ناکه ونه وه لای یه کتری چ بکه م دل و ده ستم

که وتووم و هه تا چاوی به چاوم نه که ویتن
نامداته وه دل، نایده مه وه مه رجی که به ستم

ده ستم بگره، گر نه مه، گیراوم و ده گریم!
لیک دوورن و ناگر نه وه یه ک هه ست و مه به ستم

من هاتم و هه رچه نده نه هات بوو هه موو هاتم
جاریکی نه هاتی که بپرسی چ بوو قه ستم

نه مزانی به کام رازه وه بوو دوینی که رازام؟
ئیستا که چلۆن هه ستمه وه وا نووستوو هه ستم؟

تۆ سیوی گوناح و ئەمنیش سیوی دلی کال
خۆت خستتە بەردەستم و هەر گەستت و گەستم

تۆ لیوی بە رۆژ و ئەمنیش لیوی بە رۆژوو
چۆن لی/ووە نەبی بۆی شەو و رۆژ ئەو دلی سستم؟

دەیحواتەووە خویناوی دلم چاوی خوماری
ئەو مەستترە یاخود دلەکە ی دیدەپەرەستم؟

هاتووم و هەتا جیلوویەکی جوان نەنوینێ
نارۆمەووە نیو خەونی خەراباتی ئەلەستم

بەو سوورییە وا هات و بەسەرھاتمی نووسی
دیار بوو کەسێ نایزانی خەتی خواری شکەستم

هەر چی کە درۆزن بوو لە ئەم پەیتزەییە سەرکەوت
من مامەووە بۆ پەندی سیاھی سەری پەستم

بێچارەم و ناچارییە بەم چارە دەچارم
خەت خەت کە بری تەختی تەوئیل بەختی مقەستم

بی داد و دہوا تازہ ترین دیمہ نی دہردم
بہو تیلی سنوورانہ وہ ریچک کہ دہ بہ ستم

پہیمانہ بہ پہیمانہ لہ بوم پر کہ وہ ساقی
ہر خوتی مہی و مہستی و خاوهن خہ می خہ ستم

بات داوہ سہری شووشہ شہ پابی تہ مہ نم تا
پی بزانی ہہ تا کہ نگی بہ ئہم دہردہ دہوہ ستم؟

کہو توو مہ تہ بہ ریپی دلی دامای ہہ ژارم
کوا دہستی کہ ہہ ستیتہ وہ پرووحی بہ نشستم

ہر و ہندہ بوو زانیم وہ کوو من توش گہ لی تہ نیای
ئیر لہ خہ می خاکی بہ جاریکی خہ لہ ستم

(۲۷)

به په شیوی شهو و پرۆم ههر دلی دیوانه دهزانی
 خه می بیخاوه نیی خوّم ئەم سه ره ویرانه دهزانی

به هه موو هه ولی نه زۆکم له رکه ی دهر د و بریندا
 مه لی نیو داوی به بی دانه و هیلانه دهزانی

سه گ و شوانم ئەوه هاتونه ته وه پیکه وه دیسان
 چ که سی باس و هه والی په زی ئەم رانه دهزانی؟

"چ نه هاتیم بوو که وا هات و به سه رهاتی نه پرسیم"
 چاره نووسی به هه له م نو سه ری ئەفسانه دهزانی

خه می خوّم باشتره بیخۆمه وه بوخۆم و نه لیم هیچ
 به هه زار چه شنی ده ژینی ئەوی به م ژانه دهزانی

به زمانی گری ناخ و به سه مای مه رگی گیانم
 له شه وی بیکه سی، به زمی شه م و په روانه دهزانی

دلی ئاویٰنہ دہو و درزی بدابایہ بہ جاری
کہ خہ می پەرچہ می تو موو بہ موو ہەر شانہ دہزانی

کہ لہ لا کہ وتم و بوچی بہ سہری بادہوہ بادرام؟
بہ کولیٰ ئہو شہوہ ہەر ساقی و پہیمانہ دہزانی!

بہ کہشی تالیٰ غہریبی و بہ ہہوای ماچی تہری تو
گولیٰ تینووی دل و لیزمہی خوری بارانہ دہزانی

(۲۸)

خۆزگە دەکرا خۆشەویستی قەت درێخی لی نە کەن
دڵ بە فیس و خۆپەرەستی و کینە ھەرگیز ئاوە دەن

وێک ھەتاو گەرم و گۆر و تیشکپژین و خۆنەویست
رۆو لە بوغز و دوژمنی و ئازاری یە کتر قەت نە کەن

خۆزگە دەکرا ھاوخم و ئاودەنگ و یە کپروو بن ھەموو
دەرکی دلسۆزی و دلایایی لە سەر یە ک دانە خەن

خۆزگە قەدری یە کتریان ئیستا دەزانی بەر لەوێ
مال و کۆچیان بۆ ھەواری دوور دەستی گۆر بیەن

خۆزگە دەکرا دەرسی سەر بەستی و سروودی ھاو دلی
پیکەو بەخویننەو بەرز و بە دەنگیکسی رەسەن

خۆزگە دەکرا گۆش بە کەن گیانیان بە ھەتوانی ئەوین
مەلھەمی زامی دلی یە کتر ببن بی فیل و فەن

خۆزگه ده كرا ساده ههر زۆر ساده و ینه ی شیعی تۆ
بین و بدوین بی گری و گۆل و ههرا و هوریا ی زه مه ن

خۆزگه ده كرا دا بمان ئه و ده مامكه ی پوآله تیان
جا بینن ئه م جیهانه و زوو ته و او بوونی ته مه ن

خۆزگه ساده و ساده تر ده کرانه وه هاو کیشه کان
هیچ سنووری نه یده به ست ئیتر ده س و بالی وه تن

خۆزگه ئه م ما خۆزگه کانیش ده سه جی ها تبا نه دی
تا وه کوو شاعیر له ناو ئه م به نده دا نه کری به په ن!

تا وه کوو که ی ههر خه یالی زه رد و سوور بی دی مه نت
تا وه کوو که ی دیل و باله سه ته له نیوان چۆن و چه ن!

(۲۹)

قوربانی قهدت بم که ده لئی تووله که میوه
 چهیرانی روخت بم بوتی جوان! ئه ی پهری شیوه!

میوانی که نووی نیش و به نوشینی دهمت بم
 جاریک به بزهی جهردهیه، جاریک به جنیوه

سامانی ژیانم، نمه کی ژان و شه کردان
 ئه و زار و زمانه ی که به نازداری به خپوه

لیوانی دوو لیوی تهر و تورتی به خوناوت
 بتویمه وه که قهندی کولؤ بوو دهم و لیوه

پاوانی چپه ی ناسکه نیگای چاوی رهشی تو
 ئه و نیرگزه چاره ی له دهراو خاوه نی خپوه

جیرانی له ش ولاری به رهوتی که وه بارت
 به ژنیکه ی بلوورین که دلئی کردووه لی/اوه

په رڙينی رېز و باغی هه ناری به گولت بم
نه و گرده گولا و دپړه و نه م دوو مه مه سیوه

سه یوانی که زی خاو و به چه تری سه ری تو بم
نه و تاڅکه به پرږه و شنه ی نه م بسکه په شیوه

ته یمانی گولی هه ست و دلی ناسکی کچانه ت
نه و چهن په ریه ی هه لده وه ری سووکی له ریوه

تاوانی هه می شه م، نه ری! بارانی به رامه ت
نه و گه رده نه بیگه رده یه هه ر دل می که پیوه

(۳۰)

به ناوی تۆقه سه م دنیا نه گهر ویران بیی ههر دیم
به چاوی تۆقه سه م دنیا نه گهر ویران بیی ههر دیم

له سهر دهستی هه بوونی تۆده خۆم سویندی نه وینداری
نه مینیی گیان و ههم دنیا نه گهر ویران بیی ههر دیم

به نایه ی پاکی نه شقت سویند که سوورهی تاکی سهر ههر ده
بیاری بهرد و یاریگا نه گهر ویران بیی ههر دیم

به پهیمانیک که به ستوومه له گهل به سته ی وه فاداریت
نه گهر بشکی دهس و پئی و پئی سه فهر ویران بیی ههر دیم

به ههست و سۆزی وا ویستوومه له م هه له سته نوییه مدا
هه وارت کیوی قاف، تووران و گهر ئیران بیی ههر دیم

گه لئی رژد و گه وه و هه لیدیر و زوزانم له پیشدایه
به گشتیان سویند نه گهر ئیمان و گیان و سهر بچی ههر دیم

زہمانہ ہیچ بواریکم نہ داتی و پاک ہلہم بویری
وہ کوو سیبہر، لہ ری خہون و بہ پی خولیا، بہ بی سہر دیم

دہرؤستی ئەم دلہم نایہن سہدان کۆسپ و ہہزار لہ مپہر
لہ ئەو چالی نہ ہاتہش ہہر بہ ہیزی باوہریم دہر دیم

(۳۱)

عومریکہ لہ بہر دہرکی خہیال، خہم دہ فروشم
زورم وت و کہس نہ یکرپی لیم ئیستہ خہ مؤشم

تا پر بووہ بازارپی جیہان لہ شمہ کی چینی
پیّم وا بہ دہلّ وقہ لبہ تہ نانہت دلّی خوشم

عہ سرنیکہ لہ دووی گہ یشتن و تیگہ یشتنہ ویلم
گشت خاوهن و خانن، ئە منم خانہ بہ دوشم

بیر و ہزرین لہم سہ دہیہ پیری دہ ہیئی
وا چاترہ پیّم گیّزہر و توورم بفروشم!

پیّم وایہ خہ تای خوایہ کہ گووی تیّ بووہ دنیا
گہر نا لہ گلہی عالہ میّ بوّ پر دہ بوو گوشم؟

"دنیا بہ دہ سی دہستہ کەر و گایہ کہ" ¹، راستہ؟

یا تووشی نہ خووشینی و ہم زام و پەرؤشم؟

1. دیرنیک لہ چوارنہ یہ کی خہ پیام، وەرگپرروی ہہزار

"جاران بوو که مالْم ده چوو باقی بوو که مالْم"¹
ئىستاکه به تالان چووه مال و سهر و هوْشم

ههر ئه و که سه پيم وا بوو که دلسوزى نزيکمه
دهردىکى به دل داوه که عومريکه نه خوْشم

مه يگيرم ئه گهر تو نه بى پيم خوْش نييه باده
دهستگيرم ئه گهر تو بى گيروده به دوْشم

(٣٢)

رۆژى دى ئەى نىشتمانى تىكەلى خوین و برین
 وەك گەلانى سەر زەوى ئیمەش بە ئازادى بژین
 رۆژى دى دەرچین لە چالى نەگبەتیی ئەو ناوچەیه
 وەك کفارەى نەوت لە ئەم بئەستیه ئازاد بىین
 دیتە دى خەونى لە مېژینەى ولاتى بەفر و خۆر
 ناشتى، ئازادى، دلدارى، ئەوین و پیکەنین
 رۆژى دى وەك میللەتانى دیکە ئیمەش پى بگەین
 لەم بەرى دنیا بەرینە مافى خۆمان وەرگرین
 هەلدەبى بەیداخى کوردستان لە سەرجم جیگەکان
 نەقشى نەقشەى نوێ دەبیت ناوی بەهەشتیکى بەرین
 رۆژبەرۆژ زیاتر لە ئەم خولیاى نىزىک بووینەو
 ئافەرىن بۆرۆلەکانى ژیر و ئازات ئافەرىن
 ئەو کەسەى پىی و بوو خەونى شاعیرانە پراس نییە
 بى و بىنى ئەو درۆیەى تا بە ئەمرو چاترین

(۳۳)

تینی ئازادی هه تاتی نه گه پری ناخی گه لیک
داری ئاواتی بهری نابی ئه بهد باخی گه لیک
تا وه کوو شار و شه قام دهست نه خه نه نیو دهستی
سهری هه ر پهست و به ته نیا و به ته مه شاخی گه لیک
خوینده واری که هه موو په ر په ر و ئاواره ببن
چون بخوینتته وه رابرده یی پرداخی، گه لیک
ئه و که سه ی کولبه ری ری ری ره نجی ئه وینی توبی
ده په رینتته وه شه و ماچی به قاچاخی گه لیک
تو نه گه ر راپه ری و من له گه لت راپه ریم
چون وه سه ر ناکه وی له م باده وه به یداخی گه لیک؟
گه ر به هیوای وه خه به ر کردنه وه لای یه ک بخه وین
تیشکی رووناکیی وه سه ر ناپه ری چارداخی گه لیک
که سبه ی نه گری به دهست له نته ری سه رکه وتن و چوون
نیوه خالی ده بریسکتته وه په رداخی گه لیک

(۳۴)

ئەو تازە ناگەرپتەوۋە باوانەكەم بنوو
تۆى تازە ناھەویتەوۋە باوانەكەم بنوو

رۆيۋە سالەھايە خودای خۆشەويستى تۆ
رپى ليرە ناكەویتەوۋە باوانەكەم بنوو

دلّ خۆش مەكە بە تۆى چ ھيوايەكى نزيك
شين نايى نارویتەوۋە باوانەكەم بنوو

ئەو باوۋەشەى پرى ئەبەديت بوو سەد خەسار
يەك چركە ناكريتەوۋە باوانەكەم بنوو

ئەو چاۋە شين و مەندە كە دەرياي بەياني بوو
ھەيفى شەپۆلى ناشنيتتەوۋە باوانەكەم بنوو

دەستىكى پردى شيعر و ژيان بوو بەداخەوۋە
مەودايەكى لى ناپەرپتەوۋە باوانەكەم بنوو

ترست ههيه به دهردى دوينى بچى سبهى
هاكاله دهس بيتهوه باوانه كه م بنوو

ياديكى كرچ و كال كه به جى ماوه لى ئه و يش
كه م كه م له بير ده چتهوه باوانه كه م بنوو

ته نيا به مهرگ و خه و نه بى، هه رگيز له زين دهنه
ئه و ر و و حه ناحه سيتهوه باوانه كه م بنوو

شپرپو و زور شپرزه دلى توبه لام نه شق
له م ژووره ناحه ويتهوه باوانه كه م بنوو

(٣٥)

بانە پڕۆژت ئەی گەلی ژیر و نە بەز ئیستاکە یە
ئاسمانی بە ختە کەت پاراستنی ئەم خاکە یە

چاوی میژوو تا بە ئازادی ئەتۆروون بیتەو
چلچرای پێگەت بزاقی بیوچان بۆ ماکیە

تا کوو دوژمن باش نەناسی خۆت نەناسیو، جە خار!
ئیسە پیناسەت بە دەست ئەو بە دەفرە ناپاکە یە

بەو زمانە سوورە یە تەنیا جە هانت سەوز ئەبی
زەردە ی ئادگارت بە هۆی ئەم گۆلۆشە زگماکیە

بۆ لە ناو چوونت نە یار فەرە نگی کەت داگیر دەکا
خەونی بوون و ژیتنت ئەم خانوو پووناکیە

سەیدە و انت تا بکووژی و خۆت وە جاغت کویر بکی
چارە نووست ئەی عەزیم ئەو بە شە غەمناکیە

نەيتوانىۋە نەييار قەت نىوقەدەت بېرىتەۋە
دەسكى بىيور ئاشناى ئەم جەنگەلە ھىلاكەيە

خۆت نكوولى لى نەكەى ۋەردەگرى رۆژى مافى خۆت
كەوتن و سەركەۋتتت ئاكامى ئەۋ ئىدراكەيە

رۋو لە ناسۆى رۋون ۋەلای نى عادەتى كۆن و خراب
دايەنى پىرۆز و پاك؛ ئەۋ نىشتمانە چاكەيە

دەرسى دلسۆزى دەدەن كىژ و كورپى دورناسى تۆ
بۆ دەۋاى دەرد و برىنت پاكى دادە و كاكەيە

(۳۶)

لہ گۆشہی بیکہسی را سہ خلہ تی سہر دہردہ کیشیت
وہفاداری چما ماوہ کہ ہہر دی و سہر دہ کیشیت

لہ سہر بستووی ژیان نہو تاقہ دارہی وا دلّم بیت
ہہوای بوژو و گہ نیوی شار، شہو و رۆژ ہہر دہ کیشیت¹

گہ لیکہی خوگہز و بیدہنگ و بینگانہم بہ مافم
سنوور باری ہہ ژارانہم وہ کوو کۆلبہر دہ کیشیت

خہمی بیخاوہنی و شیرازہ تیکچوون و وہ شانتان
تہواوی تان و پۆی بوونم لہ بہر یہک دہر دہ کیشیت

بہ قہولی حاجی تاوہک ناگری بن کان لہ گہل یہک
شکست، ہہوساری لہ شکر تان ہہ تا مہ حشہر دہ کیشیت²

1. ناماژہ بہ بہیتیکی مامؤستا محہ ممہدی نور بیہ.

2. ناماژہ بہ بؤ نہم بہیتہی حاجی قادری کزیی:

ہہ تاوہک ناگری بن کان لہ گہل یہک/ ہہزار توفانی لہ شکر تان بہ پووشہک

پلهی بهرزی مهقامی میلله تان میژوو به گشتی
له تای ئه قَل و به پای ههول و به های جهوهه ده کیشیت

هه تا میزان بیی ئه ندازهی ئازادی، زه مانه
به سهنگی دهنگ و زهبری دهست و بیر، پرو بهر ده کیشیت

بلین بارگه و بنه ی با تیک بنی کوردی به جیماو
که گه میه ی پیگه ییوان ئیسته که له نگر ده کیشیت

به فیرۆ چوو له تاو دووریت هه موو عومری عه زیم
هه تا کهنگی خودا تهرحی به بی پیوه ده کیشیت؟

(۳۷)

دہرویی لہ ئەم جوگرافیا گہ چلاوہدا رۆژیکی
دەلوئی لہ ئەم دیرۆکە پەر ئاژاوہدا رۆژیکی

تۆ دەرسی نازادی بە خەلکی فیر دەکە، ئەوسا!
پیشمەرگە هیمای خواست ئەبی لەم ناوہدا رۆژیکی

وہک ئایەتیککی پاک و پیرۆز و گەلی روشن
دەدریی بە گوئی ئەم کەونہ سەرسورماوہدا رۆژیکی

وہک عەتر و بۆنی باوہرپکی خوش و پەر شیرین
دەپژی بەرووی دنیاہەکی بەسراوہدا رۆژیکی

دەشنیہوہ لەم دەشت و یالہ وەک شەہی شەوبا
دەروییہوہ لەم شاخ و کوو و سەرکاوہدا رۆژیکی

دەپژیہ ناو جەرگی ہەژارانہی بە زام تینوو
سەرپەل دەبی لەم جەنگی ناو زۆنگاوہدا رۆژیکی

ناوت ده بیته خالی وهرچه رخانه میژووی نوی
نه قشه ی ولایتیک دیار ده بی له م تاو هدا رۆژیک

خهونت وه دی دی و سه ره به خو ییت راسته کوردستان
کیژ و کوری لاو بانگی بوونت قاوئه دا رۆژیک

(۳۸)

به «خه پیام» ی عومر بیژه: چ سهر خوشتتر له چاوی
به «دی کارت» ی فکر: من ههم که ووا زانیومه ناوی

مهزه ی ماچی دهم و لیوه، "دیونیزووس" هکه ی من
به خاچی هیچه وه، «نیچه»! بلین: هه لواسراوی

وتوو یژیک له گهل جهسته ی که دهستی من بکا ساز
دیالیکتیکی «هیگیل» هه لده پینچری هه ره به خاوی

مهم و سینهی نه تون سهرمایه، «مارکس» با نه زانی
کریکارم له بن دهستیان به کالی و پیکراوی

دریژهی ژینمه دهستی، به «بارتز» راگه یینن
نه چیرۆکی خهم و دهردی ژیبانی خوینراوی

«فلاتون» فیله زان بوو، شاعیرانی باش ده ناسی
که ریگهی پی نه دان بو شماره که ی تا بچنه ناوی

له گیژی په رچه می تو فه یله سووفان گیژ و کاسن
به بینی بسکی تو مهستن وشه ی شیعرم ته وواوی

(۳۹)

دهنگی ترپه‌ی سه‌وزی پیت دی ئه‌ی به‌ه‌شتی ئاره‌زوو
زایه‌له‌ی یادت دلم دینتته له‌رزین زووبه‌زوو

له‌م زه‌نای ئی‌واره‌بازاره، نه‌می خه‌ونی ئه‌وین
ته‌پ ده‌شیللی بانی گیان و ته‌ر ده‌کا رووحم هه‌موو

ئاو‌پژینه‌ بو‌ ده‌روونی ویشک‌ه‌سی و حه‌وشه‌ی هه‌ناو
رپژنه‌بارانی سه‌رنج و پیکه‌نینی رووبه‌روو

ده‌مه‌ده‌م گو‌یچکه‌ی دلم له‌م گۆره‌ ده‌زرینگیته‌وه
بو‌زرینگیه‌ی زه‌نگی ده‌نگت ئه‌ی مه‌سیحای ژین پشوو

سه‌ره‌له‌ئینه‌ ساته‌وه‌ختیک له‌م کلۆله‌ی بابی خو‌ت
بی و بینه‌ چی به‌سه‌ر هیناوه‌ جه‌نگی ئاپروو

چاکی هینا به‌ختی هه‌رکه‌س به‌رد ده‌بیتته‌ میو له‌بو‌ی
وه‌ک منیش بیچاره‌ بوو گه‌ر؛ دانی ده‌شکیننی په‌لوو!

هەر که سیکی بیفکر بوو زۆر به خوۆشی رایبوارد
 نانی خاوەن ئاوهزانه ئیسته بهستویه که پروو
 لئی ده به سړی گشت ده لاقه و رۆچنه ی ریگه ی نه جات
 داده پچرئ مه رگ له بو هه لئووشتنی زار و گه روو
 داد و هاواری دلای سه و داسه رم بو کوی به رم
 خه م هه موو خویناوی ژینی هه لمژیوم وه ک زه روو
 روو له قاپی ئاسمانت ئه ی خودا هه ر شه و ده لیم:
 ئه م هه موو ئازار و زام و درده بوچی به س نه بوو؟
 پیت که مه میوانی مهینه ت بوون له ئه م خمخانه دا؟
 وا خه یالمت ئه ی جودایی کرده لانی کونده بوو؟
 خاتره ی دوور و دره نگت گه ر دلّم زاخا و نه دا
 خوۆزاوم لی ده تۆقی بی ده راو و بی ده روو
 ئیسته ش هه ر ئاهه نگی ئه شقی تۆیه من ده یلیمه وه
 گه رچی عومری نامرادم و له ده ست بیهووده چوو
 تائه به د نه بریته وه یا ره ب له کولانی خه یال
 رایه له ی ریباری ئه شق و ده نگی ترپه ی پی ئه توو ...

(۴۰)

ئەمشەو دەرەقەت نايە دلەي تاق و بەتەنيا
ھاوارە لە من بۆ خەمى ھانىومەتە دنيا

وادەي ھەرەسى مەرگە بەسەر شانى تەمەندا
ھەر چوارپەلى پرووحم بزر و وردە لە بنيا

نەبراوہ يە لداي خەمى بيكەسى خاکم
کە براوہ ھەميشەي غەزەلى شين بە بەژنيا

بۆ نەگبەتى خوڤى و غەزەبى خوايە کە ماوہ
ئەمشەو کە دەخنکا و لەبەر ئەو لووزەوى خوڤنيا:

«ئاوازي ھەزار بولبولى شەيدا»¹ دەستري
ئەو سوورەگولەي ھەر بە شنى زامەوہ شنيا

1. لە گۆرانپهه کی عه بیاس که مەندێیهوه وهه گرێاوه.

(۴۱)

بؤچی دہہاتی ئہ گہ دہترانی دہبی زوو برپوی؟
چیت لہ دلّم دابوو کہ نازانی چلؤن خہم بخوی؟

بؤچی دہہاتی کہ بشیوینی سہری ہیورم
تازہ چلؤن بہم ہہموو سہوداوہ پہرژیتہ خوی؟

بؤچی دہہاتی چہمی ئارامی نیگام لیل بکہی
تؤ کہ دہبوو رپوی بہ جی بیلی کہ نار و سہکوی

چیت لہ کہ لاوہی دلّی تہنگی منی تہنیا دہویست
ہاتی سہرت خستہوہ دیواری خہم و ژان و سوی

دادہرما ہیڈی لہ گہل بوردنی کات نہک لہ پپر
تؤ کہ نہبووبای بہ کہس و خاوہن و باوان لہ بوی

من دلّم ئہو شووشہیہ بوو ہہر بہ ہہناسہی رپیش
درزی دہدا، بہردی وتہت پیی دہبوو نہشکی شکوی!؟

من ته مه نم خيوه تي ته ني اي و ته م بوو گولم
بوچی به جيت هيشت ره شه با تيكي بدا تانوپوي؟

ميگرگي دهر وون پروون و به بي گهر د وه كوو ئاوينه بوو
زهنگي هه ليناوه له داخان ده بي چوني بشوي؟

هاتبوو به سهد ناز و به يه ك جيلوه جيهانمي دزي
من به هه زار رازه وه مام بو خه فته و شين و روي

نا نه ده بوو هينده وه دو اي ئه و خه ت و خاله كه وم
نا نه ده بوو دل بكه مه شويني ئه وين و مه كوئي!

چه شني هه له ب ئيسته كه ويرانه م و ئازاد به ناو
ديته وه بيرم هه موو پروزي چ بوو هوكار و هوئي!

ئيسته كه وا داري له سهر به ردي نه ماوه دهر وون
ده مبه دم ئه م هو ريه ده ژنه ومه وه؛ بوونم ئه توي

(۴۲)

دوینی نہ لہ لای خوم نہ لہ کن توّ خہ بہرم بوو
گومراییہ کی بی سہرہ تا ہاوسہ فہرم بوو

ئاوارہ ترین بیکہ سی بہرہ سستی ہناسہ
"ئاژاویہ کی دانہ کوژاؤ" پر بہ بہرم بوو

من ئہو تکہ تہ نیایہ کہوا دانہ دہ باری
من ئہو پلہ خویناویہ کہ ریشہ ی جگہرم بوو

ئہو جہ غزہ بہ بی بہرہ مہی ہر گہورہ دہ بووہ
ئہو خالہ کزہ ی بی سہرو شوین مابوو: سہرم بوو!

ئہو شارہ بریندارہ کہ ناوی یہ کہ می: مہرگ
ئہو شیعرہ ہہ ژارہ ی نہ دہ نووسرا و لہ بہرم بوو! ↓

مہی خانہ یہ کی چہ ندہ دلاوا بوو زہ مانیک
خوینی کہ نشانہ ی دلہ کہی دہ بہ دہرم بوو

ويړانه يه؛ ناچټه وه سهر يه ک به خه ياليش
نه و خانووه و ا سهر ده مي: جي خه وني گهر م بوو!

ئيس تا که ده لئسي کونه که لاوه ي بنی خاکه،
بیر چوونه وه و اتايه کی کالی قه ده رم بوو

(۴۳)

ٹیوارہ بوو نادگاری زہمن پر لہ درؤ بوو
 شار مات و خہفہ تبار و دلّم تامہ زرؤ بوو

بؤ تو دہ گہ پام و کہ چی تۆم ہەر نہ دہ ناسی
 ہہ وساری خہ یالم بہ دہ سسی چاو و برؤ بوو

دہ مگوت ئہ و ہیان مافی منی پیوہ نیہ ہیچ
 چون دہستی لہ ناو دہستی جھیلکی ترؤ بوو

تؤ رہنگہ ہەر ئہ و وہختہ لہ زانینگہ یہ کی دوور
 تویرینہ و ہکەت؛ ہوگہ لی تہ نیایی مرؤ بوو!!!

یان رہنگہ لہ ناوہندی ئورو پایہ کی ئازاد
 خہونت خہ بہری مہرگی فیدل کاسترؤ بوو!!!

یان رہنگہ لہ ئاواپیہ کی دووری ولاتم
 بیرت و ہکوو بارانہ، تژی شیر و فرؤ بوو!!!

يا ناله شه قامیكى سه مه رقه ندى قه ديمدا
بو شاعیری سه مه ست قزی خاوت نگرؤ بوو

ئه ماما ئه وه من بوو كه به ته نیایی هه ر ئیستا
به رده ستی ته م و گیژ و له غه مدا نغرؤ بوو

ئه ماما ئه وه من بوو كه ده باری له غه رییی
په تیاریه کی رپووت و ره جال و مجرؤ بوو

بو تو ده گه رام و كه چی تو م هه ر نه ده ناسی
ئيواره بوو ئادگاری زه مان پر له درؤ بوو

(٤٤)

سەد خۆزگە بە هەستی ئاوه لاوه

ئاورپێکی لە دل کەسی دەداوه

رۆژێکی دەهات بە چاکی؟ چۆنی؟

هەرگیز نە دەرپۆیی لام دەماوه

دەیهانی کتیبی خۆشەویستی

تالاپەری دوایی هەلەداوه

دەبخویندەوه ئەلف و بیی جوانی

هەلبەستی ئەوینی رادەناوه

دہرسی دل و ناشقی دہزانی
 بہو فرچکہ چونکہ گوش کراوہ

دہیشوشتہوہ جامہ کی دلی تہنگ
 بہو خہونہ کہ بوونی ناو نراوہ

دہیکردہوہ پہنجرہی خہیالم
 دہستیکی کہ سہرچلی ہہتاوہ

ماچی دہمی، مہستی پیم دہبہخشی
 شابہیتی ژیانی لیک دہداوہ

ہانای بویاہ بوہہناوم
 ہہتوانی لہ رہنگی ہونراوہ!

ہیوا دہبوو بو دہروونی تارم
 سوکنایی دلیکی کپکراوہ

بارانی بزہی کہ دادہباراند
 کوستانی غہم تہواو دہتاوہ

گہرمایی نیگای کہ تیّ دہ گرتہ
تو بلیّ کہ ہہ تاوہ داگہ راوہ

بالامی لہ تیشکی ہہ لبکیشا؛
ئہ و چاویہ ئاوی تیّ دہ زاوہ

دیسانہ وہ ژینی بوم دہینا
سہد خوزگہ کہ سیک لہ لای خوداوہ

(٤٥)

تا سنووری شیتی هاتووم رۆژ ئه وا ئاوا ده بی!
باره کهم قورس و گرانه کوانی ژین ئا وا ده بی؟

زۆر له میژه خو به پیهوم باشه ئه ی بو ناگه می؟
گه وره یی و داد و دلۆفانی خودا کوا وا ده بی؟

لاشه کزتر، پاره که متر، باره کهم پرکیشه تره
چارم نه ماما چاوی تاکه ی هه ر به لای خاوا ده بی؟

زۆر بواری رۆژد و سهخت و تالم ئه مرۆ تپه راند
عومری ته نیام بو سبه ینی بووکی کام زاوا ده بی؟

سه د که مین و که ند و کو سپ و مین و له مپه ر هاتنه ریم
ئه و هه موو چاکه م هه تا په سلان له ناو چاوا ده بی!

هه ر بینا رۆژی له هه لدیریکه وه به ربوو مه وه
هاتم چون سوتفه بوو مه رگیش له نا کوا وا ده بی

دادی نازادی و دروشمی زهرد و سوور تا بیته گویم
چوارپه لی رووحم هه میشه هه ر له ناو داوا ده بی

داشدارى ئاشتینخوازی و هه مبه ری تا ئیوه بن
من بهش و مافی مرویانهم له پیی ناوا ده بی!

لاگری یه کسانیی و لایه نگریی خه لکی هه ژار
وا به دم ئاسان و سووکه بویه داد به رباد ئه بی

رۆژی دی هه ر به و مت و مۆره ی درۆکانتانه وه
وه ک (په شیو) یاری بکه م هه رچه نده کات ناواده بی!

داکوهه ئاران به دادت که ی ده گهن دنیا و خودا؟
خه لک به هه ولی خوویه تی، نازاد و مال ئاوا ده بی

(۴۶)

دەلین دویشەو دلّی سەوزت بەکۆل بوو
تکەى ئاونگ لە چاوتدا سکل بوو

وہ کوو لاولو لە بالای ھەر دەھالاً
خەمیکى قوولّ کە میوانداری دلّ بوو

خەیاڵی خوڤشەو یستیک تۆی دەبرد تا
ھەواری دوور کە بۆی مالّ و مزلّ بوو

لەشت پێیدا دەھات مووچرکی پر ژان
لەبەر دیدەت وەکوو ئاسک کە سلّ بوو

تەزووی ئەشقیک وەھا جەرگی دەبرژاند
چما کە مەتر لە ناگردان و کلّ بوو؟

دەمیک ئەو مامزەت بوو دەستەمۆ با
ھەموو دونیا لەبەر چاوت پەملّ بوو

تہلی پرووحتی دہبزواند زہنگی دہنگی
لہسہر خہرمانی باوہرتا شہقل بوو

بزہی لیوی کہنینی مؤنجی دہریا
لہناو دیمی دہروون چہشنی شہتل بوو

لہ دہستی ئەشق - دابوو سہروہری تۆ
حہز و دلسۆزی کہی کاری ئەقل بوو؟

چلۆن بہو گشتہ جیلوہ گوّش کراوی؟
کہ ئادہم بہرہہ میکی ئاو و گل بوو

بہ دلّتہنگی لہبہر چی وا دہگریای
کہ فرمیسکیش لہرووی تۆدا خجل بوو

دلی سہوزت گرووی چی لی دہگرتی؟
چقل کوپرا نزیکی سوورہگول بوو؟

(۴۷)

عه زیزم تۆ له بنکی بیرى که نعانما به جیماوی
وه کوو گهنجی له ویرانه ی دۆ و گیانما به جیماوی

ئه من دیلیکی به ردهستی نه بوونی تۆم و تۆ وه ک مانگ
له چوار چیهی ده لاقه ی تهنگی زیندانما به جیماوی

ده لئی نیلوو په پری شین بووی له ناو په نگاوی نه سرینم
وه کوو نیرگز له کانی روونی چاوانما به جیماوی

ئه وینت داید ریوه شیوی جه رگ و دۆ وه کوو به فراو
له ناو دۆلی ده روون و روو حی کوستانما به جیماوی

ئه گهرچی چه شنی لافا و توند به سه رما هاتی و رویشتی
به لام وه ک ئاودر و که ندالی له ژیانما به جیماوی

ئه وه ند شیرینه زاراوه ت به زاری تۆیه داخیوم
فریتی نویی بفرینمی و له ئه زمانما به جیماوی

دهزانم تازه ناچيڙم مهزهى ماچى دهم وليوت
بهلام تايبه تترين تامى و له بن ديانما به جيماوى

نه گهرچى وهك چه م و پروو بار چيائى ناخم به جي ديلى
جگه رگوشه ي وه كوو شيعر و له ديوانما به جيماوى

(۴۸)

ساقی به فیدای ودمی دهم و جامی شهرابت
تیراو که دلم تا کوو ته و او ده بمه خه رابت
وا ژه نگی هه لئناوه ده روون، پرژده ژیانم
ره نگی به ره، پروونی که وه به و باده بی نابت
دل ناگری به رگی گری دووریت ... ده ساقی!
ئه مشه و بگه فریام که سوو تام ... له تابت!
بوم بینه هه و الیک له مهر ئه و دل به ره دووره
هه رچه نده که زور تال و گرانش بی جه و اب ت
بیده نگ و گرانبار و ئه ویندار و به ته نیا
من ماومه ته وه بو سپهری ره نج و عه زابت
هه ر جاری دلم بگری وه خو، دیته وه سه ر خو ی
مه شکینه سه ری به م که سه ره تو سه ری بابت
ئه مشه و دهمی ماچی دهمه که ت ساقی که ره م که
حازر بیی تائه و مه زه، برژاوه که بابت

(۴۹)

ژیانیکی تہک و تہ نیام بہ پری کرد
تہک و تہ نیا ہہ موو دونیام بہ پری کرد

کہ تو پڑویشتی لہ بہر دہرکی ئہ ویندا
دلنیک و سہد حہز و خو زیام بہ پری کرد

خہم و خولیا بہ ہیچ جوړ لیک نہ ہاتن
خہم میوان دہ بوو خولیا م بہ پری کرد

سہریکی پر لہ ژان و ئیش و ئازار
ہہزار کوڑپہی حہز و بریام بہ پری کرد

کہ شہ و داہات لہ بہر تیشکی پہ ژارہ
ہہزاران خہ ونی ناوریام بہ پری کرد

بہ دل ہہر ئاہی گہرمم ہہ لدہ کیشا
ہہنسکی ساردی بی فریام بہ پری کرد

به جووت تا نیوه شه و هاوړی خه یالات
ونه و زمان یان ده تاران یام بهړی کرد

به بیده نگی له پال دیواری مردن
گه لیک ههستی وه ک ئاوه نیام بهړی کرد

له ږیدا بوون که بین زور به یتی دیکه ش
کوتم پیش ئیوه سهد هونیا م بهړی کرد

هه موو سه بر و قه رار و بیر و هو شم
به جاری ئه وده مه ی گلیام بهړی کرد!

(۵۰)

وہرہ و میوان ببہ لیم ئہی ئہوینی نوئ
کہ عومرم مالی خوٹہ روو مکہ ہیچ کوئ

بہ خیر و زور بہ جی ہاتی چ بیکہس بووم
دہروون نامادہیہ تا توئ تیا بروئ

پہرو بالمت ئہ گہرچی زورکہرہت سووتان
بہ دەم بای بالہوہ دہ ژیمہوہ لہ نوئ

لہ لام دانیشہ تاوئ ئہی فریشتہی تاک
لہ گہل رووحم بہ چرپہ و سرتہوہ بدوئ

ہہ ناموہ ہہر بہ ناوی تو دہ دەم زاخاو
لہ بہر چاوی ئہ تو دہ بمہ سہراپا گوئ

ئہوینداران دہ ناسن دہردی تہ نہایی
برؤ سوئی سہرت لہم باسہ ہہ لمہ سوئ

به پي دلسوزي ميزانه دلي ئيمه
به گویره خوشه ويستی بوونمان ده لوی

به ئەزموون و خەتای ئاوهز چ موحتاجین
به نووری باده پاک و پيس ئەکەین لیک جوئ

(٥١)

حورمەت و پێزی ئەوین پاناگری
تا خودا هەز کا بە دینم کافری

جوانی بە خشیوه بە روخسارت نیگام
بۆیە ئاوا دلپرفین و دلگری

رەنگ و رەنجی جوانپەرەستیت دیتوو؟
خۆر و بەفری، چەشنی ئاو و ئاگری!

رەنگی جوانیت بەرەمی رەنجی منە
جوانپەرەستم هەر بە دیدە شاعیری

بەم هەموو تەرزە دەتارینی دلم
بۆ مەگەر ئەفسوونگەری یا ساحیری؟

دەرسی سیحرت تۆ لە لای کێ خویندوو؟
[بۆ فریوم چۆنە ئاوا ماھیری]^١

١. ناماژە بە دێرە شیعریکی مامۆستا کوردی

گەر له ههلبهستی ژيانمدا هه بهی
سه ربلندی! دلنیا به! نامری

تاله من دووری له خوشم غاییم
تۆ له بهر چاوم که چی هه ر حازری

گه رچی شاری روو حمت چۆل کردوو ه
[هه ر نه تۆم نیستاش له خه لکی چاتری]¹

1. ناماژه به دیره شیعرێکی مامۆستا کوردی.

(۵۲)

چۆلەوارىك بووم بە تىپەى پىت لە گۆر رابوومەوه
 كۆلەوارىك بووم بە تىشكى چاوه كەت چا بوومەوه

نەم دەزانى كىم و چىم؟ ناوم چىيە و بۆ چى دەژىم؟
 ھەر لە ئەووەل دەورى يارىي عومرى خۆم مابوومەوه

دەركى دەرك و دەستى ھەست و بالى بىرم بەستبوو
 تەڭگەر و تەون و تەلەى ئەم گۆرە خۆم نابوومەوه

كۆن دەبى و نافەوتى ئەمما وەك دەلین رووح و رەوان
 قەرزى تازە و كۆنە ھەرچىكى ھەبوو دابوومەوه

بەر لەوھى رى بەرمە ناو ئەم چۆلەوارى غوربەتە
 تازە لاوىك بووم رەھندە ھىندە نەشكابوومەوه

ھەر لەنىوان خۆم و مەرگ و خۆزگە، ھاتووچۆم ھەبوو
 چەشنى چەرمى ئاوەسوو بەم جۆرە نەسوابوومەوه

شيعرى تەنيايى و ئەوينم ئەودەمىش ھەر خۇش دەويست
و ەك مەلىكى لانەواز ئاوا نەرووتا بوومەو ە

دەرس و دەورم زىدەتر ھەر زىكرى ناوت بوو كەسم
قەت لە پشت كۆنكوورپى ئەشقى تۆنەگىر سابوومەو ە

لايەنى ترسم دەگرت و لىم تەو ەللا بوو ژيان
تۆكە ھاتى ئەودەمە زانيم ويەكلا بوومەو ە

(۵۳)

تۆشەھیدی نیشتمانی و مەشخەلت بووژاندهوہ
ئاگری ئاورگی ئافیسیتایت ھەلگیرساندهوہ
کوردەواری ھۆرەى ئازادی و ئەوینی خۆی چپری
تۆبە ئەم گۆرانی گەرمى خوینە بۆت ئەستاندهوہ
پردی پێوہندی ئەوین واژۆیەکی تۆی پئی دەویست
گیانی خۆت پئی بەخشیی و پێوہندەکەت سازاندهوہ
بوولەرەى کەرکووک بوو کرماشانی ئاوا توند ھەژاند
مەرگی تۆسى بارە پشتی میللەتى لەرزاندهوہ
ھەر لە کرماشان ھەتا بۆکان سلاوت لى دەکەن
کۆپری یەکرپزیت لە کوردستان ئەوا رازاندهوہ
خزمەتى خەلک ھەر بە سەرمايە و سەرۆکبوون خۆنییە
رپووحى گەورەت راستەقینەى ئەم قسەى سەلماندهوہ
گەرچى زریان، ھەستى وەرزی سألەھا تاساندبوو
نەوبەھارى کوردی ئەمما کۆچى تۆراساندهوہ

بوومه له رزه ش نايهه ژينى نه و دلهى كه ركوك پماندى
 قه مچى سه ماش نايته زينى ده ستى، ناپاكى پفاندى
 بالى هيوای هه لوه راندم رۆژگارى نامرادى
 ناكه و پته پيمه له گيانى كه ته نيایى پچاندى
 خستيه بن خاكه وه خه ون و خه يالى سه ربه خوڤى
 نه و ملهى خوڤورييه ي باخى له خوڤن ياخى رواندى
 هيزى لافاو رايده مالى دوانيشانه ي شوينه وارم
 چش! كه چرژى دا حه يام و ئابرووم خوڤى پزاندى
 تازه خوڤى ناگرپته وه شاخپك نه گهر بنكوڤل كرابى
 نه و په پسته ش ناروڤى وا لووزه وى غه درپك پزاندى
 نه و ولا ته ي چهن هه زار ساله زه مانه پيى نه و پرا
 داخه كه م بو رانى كوورى خپله كى و حيزبى په تاندى
 كه ي وه ده س كورد دپته وه غيرت، به ده ننگى به رز له قاو ده م:
 خاينى خوڤرپى به گوږى بابى خپويدا پرياندى

(۵۵)

عه ترت هه ر ماوه له ئیو بیرگه ی ته پری بارانه دا
بسکه که ت بوی سهر بز یوی په نجه که ی باران نه دا
په رچه می خاوت شنه ی خسته هه وای له رزانه وه
په نجه ره ی چاوت جیهانیک جوانی به و کۆلانه دا
سینه ی ناسۆت پر له ره نگاله ی په رووشیک کردبوو
هه وریکی ماته مینت دابوو به و ناسمانه دا
ئیسته ش هه ر ده یلینه وه ئاهه نگی هه نگاوت، گه ره ک!
ره وتی روینت چ ریتمیکی به نه و نۆتانه دا
چی شه قام و جاده یه تا مالی ئیوه راخوشین
بانگی دلداریت به گوئی نه و شار و ده رک و بانه دا
پوونه ئاوینه له بهر چی سه ره له بهر وا بوته چاو
کی په ریشانی وه های هینا به شانی شانده دا
هه ر گولی قالین هه راش و ورد له خو یان ده رده چن
تا کوو پیت ناوه به سه ر نه م رایه ل و پۆ و تانه دا

باکوور شەلالى خوينە و دىئا تەواو دەبەنگە
 مندالى كورد دەكوژرى و حەتتا خودا بىدەنگە
 پۆلىس و ئەرتەشى تورك رژانە گوند و شارم
 كوردى بەبى داژدارە ئامانجى بەر تەفەنگە
 نەقشە و پلانى رېگام بە خوينى خۆم دەنووسم
 تىنوو سەكەى بەردەستم بەفرى سېى و يەكەرەنگە
 ھەرزان دەكەن خوينى سوور، شار و دى دەكەن خاپوور
 دژن دژى تىشك و نوور، خوداى مەرگان پىشەنگە
 ژن و كچى ولاتم بەلام بوپور و وريان
 چقلى چاوى نەيارن، كۆيلە تيان پى نەنگە
 دايكانى نىشتمانم لەباتى تازىەدارى
 چەكى شەھىد لەسەر شان، بو تۆلە دليان تەنگە

ئىوارە دەسوورامەوۈ لەم شارە بەبى ھۆ
باويلكەيەكى سادە بەدەست بايەكى نامۆ

جاری لە خەمى مووی رەشى شوخیکەوۈ پىچرام
جاریكى بەتاو کەوتمە ناو گىژەوى مانتۆ

سەدجار بە بزەى ناسكى كىژیکەوۈ پروام
سەدجار بە شنەى عەترى ژنى بوومەوۈ پشکو

نەيکردهوۈ کەس پۆچنەيەك پروو بە مەراقم
کەس پەنجەرەى ئاوالە نەکرد بۆ حەزم ئەمرۆ

نەيکردهوۈ کەس ناولەپى بۆ چۆلەكە ماچیک
نەيگرتەوۈ کەس باوہشى بۆ غوربەتى پەترۆ

نەکرایەوۈ ھىچ دەرکەيەكى خەندە بە پرووتا
نەبرایەوۈ رېگەى کەسەر و دەرد و کول و کو

نه زړاڼه وه گوڼی هیچ کهسی به و بانگی نه وینه
نه شنایه وه هیچ ههستی به سروهی دلی پر سو

سه د خوژگه ده بزوا به په زای بسکی، حهزی ده ست
خوژگه دلی ده نگاوت یه کهم زه رده یی ناسو

سه د خوژگه منت جی نه ده هیشت لیره به ته نیا
سه د خوژگه که ویلت نه ده کردم به شه و وړو

بی تو هه موو دنیا هه ره سی مه رگه به سه رما
بی تو په له ییکم رهش و غه مگین و به ناهو

بم بینه وه ویلم مه که له م شاره غه ریه
تا داری ژبان بیته وه بهر بگری په ل و پو

له م شاره گولم کهس نییه دل بگری وه خووی و
بیخاته وه سه ر پچکه یی ناسایی ده قی خو

ئیواره بوو دل وه ک په ره کایه ک له هه وادا
من بووم و کزه ی جهرگ و چزه ی مهرگ و چه ق و چو

ئاواره‌ترین دہر بہ دہری دہستی ئہوین بووم
تہرمیککی تژی ژان و پہ ژارہی بہ بی گلکو

ناوازہ‌ترین رازی غہریبی لہ زہماندا
رازاوہ‌ترین بہ ندہنی بی دہنگی لہ گشت کو

تہ نیایہ کی مہست و مژیلی ہہ موو دہوران
لہم شارہ دہ سووراپہ وہ شیتانہ بہ بی تو

پہ تیارہ‌ترین ہاوسہ فہری بی کہ سی من بووم
باویلکہ یہ کی سادہ بہ دہست بایہ کی نامو

وه ک دهر دئ ده کاو پته وه ههر کاری کراوه
ئه وشاعیره وانای به شیت لیره براوه

خوی لی مه ده ویرانه یه ناچپته وه سهر یه ک
رپووی تی مه که دیوانه یه کی پاک چه په ساوه

باسی مه که ئاواره یه کی بی که س و کاره
ناسی مه که بیچاره یه کی رپووی ته واوه

مه یخوینه وه داستانی هه له و هوونه هه ناوی
مه ینووسه وه به یتی خه م و خه و ئیکی زراوه

زۆر بیره وه ری ناشتوو هه لم شار و شه قامه
ویستی دلّی زۆر کوشتوو هه م تووله ز و داوه

وه ک لاوی به جیی هیشتوو هه ئاوات و هومیدی
وه ک کیسه لی قه دریکه له قاپیلکی خزاوه

ئەو كاتە كە خۆى چاك نەدەناسى دەگەرپا لیت
ئىستاكە تەواو توئىخى چووه كاتى نەماوه

گۆر خانە دەلاوئىنى ھەناسەى دلى تەنگى
مەيخانە دەپرووخىنى كە شووشەى لى شكاوه

ئەو مالە دەھىنئتەوھ بىرى دەمى تالى
ئەو مالە چھا كوئرهوهرى لى نەپراوه

زۆر تەنگەبەرە كووچە كە تان نايە تەوھ قەت
ئەو جادە ھەراوھى بە غەرىبى سەرى ناوھ

(۵۹)

ورده ساتيک له خزمهت ماموستا هيمن دا:

چما يارا بزر بووی هر به جارئ
وه کوو خوړی له بن هه وری به هاری

«له من را خو خه تايه ک پرووی نه داوه»
له توړا بوچی بوم هر جوین ده باری؟

«عه زيزم بوچی توړاوی له خوړا؟»
وه سره که وتووی له کهل نايه يته خواری؟

«ئه تو وا زوو له بورت کردم» ئيستاش
به چاوم دا ده دهی تانه و پلاری

«ئه سیری که زيه ته کوتری دلی من»
به بای مه سپره تا که متر بتاری

«سه ر و مال و که مال و بیر و هو شم»
به ده ستاری خه می قورسی ده هاری

«لہ چاوم دیؑ بہ خورؑ فرمیسکی خوینین»
 لہ دلؑ نایہ بہ لام دہنگی دہماریؑ

«من و لاشہی پہ پوولہ ماینہوہ و بہس»
 لہ شوینی شہم نہ بوو ہیچ ناسہواری¹

1. رستہی ناو کہ وائہ کان، شیعیری خودی ماموستا ہیمنن.

(۶۰)

نه خۆرم به و نه مانگم، نه ئهستیرهى شهوانم
نه خهرمانه و نه پرشنگ، نه كازيوهى بهيانم

نه باران به و نه دهريا، نه خهونى خوڤش نه خوليا
نه ويستى دڻ نه برىا نه ئاسۆى ئاسمانم

پهفيقى رۆژ و شهو به، ههفالى كاتى خهو به
لهگه لئا نهو به نهو به، وهكوو گووشيم به خانم!

نهبى ماندوو له كرتهم، بيبسى دايمه ورتهم
مههيله چركهيه ك كه م، له خوڤ دوور بم له گيانم

چما تو راديۆنى، بوپژى سهربه خوڤنى
نه ههركيز دڻ ده دوڤنى، نه گوڤ ده گرى له ژانم؟

دهبوڤينى به سهرما، جلى نوڤ كوا له بهرما؟
جوانيم دهربه دهر ما، به فيرپو چوو ژيانم

پهفيقى دهم به دهم به، لهگه لئا دڻ به خهم به
وهكوو مۆبايله كه م به، نزيك گوڤچكه و زمانم

(۶۱)

لہ داخان ولہ حہیفانہ کہ دەیلیم
بوار و گشت دەر وویان بہستووہ لیم

نہ رۆژنامہ ونہ گوڤار و کہنالیک
بہ زاری وان دەبی بییم و بدویم

منالم بۆی نییہ کوردی بخوینی
دەبی بہ وزاری زۆردارانہ رابیم

پہ نام ہینایہ بہر فہیسبوک لہ تاوان
لہ بن ئەو سیبەرہ بۆخۆم بئارویم

پہ یام کرد ھاوزمان و ھاوخہ باتم
گہ لیکیش خۆبہ خۆ دەگوت منیش دیم

ژن و پیاو، پیر و خاو، کیژ و کوری لاو
ئەدیان نارد ولہ پەستا بوونہ ھاوړیم

ئەوئەند دەدواین دەگەل یە کتر شەوانە
دەگیرا شان و مل، دەست و سەر و پیم

ئەمیستاش چاوەرپی دوو چاوی تۆنیم
کە بمبینی و بزانی چیم و لە کویم

وە کوو ئاوێک کە دوایاری دابی
لەسەر بەستینی خۆم تا هەم دەهاژیم

دەرپۆم و تازە سل ناکەم لە ساتمە
سەدان بەر بەست و لەمپەر بینە سەر ریم

بە هاوارم گەر ووی بێدەنگی دەبیرم
ئەگەر ساتیک بە ئاستەم تەنگ بکەن جیم

نە حەیفم دی کە تۆ شیعرم نە بیننی
نە داخم دی کە پۆستی تۆ نە لایکیم!

(۶۲)

ھیچ شہ قامیک نہ بوو وہ خوئی بگری
کووچہ یہ ک نا، سہری کہ ہہ لبگری

دہستی تہ نیایی گرت و رایکیشا
دہ بوو لہم دیوہ دا دہ نا بمری

دہر و دیواری شاری پی نامو
دار و بہردی غہریبی لیی دہدری

"خوزگہ! دیوار دہ بووم" بہ خوئی وا گوت
خوزگہ بہردیکی ری کہ ناہزری

خوزگہ تۆزیک بہ بیخہ یالی دہ مام
خوزگہ ناویک ہہ میسہ رادہ بری

ئای کہ بریا لہ گوین شہ نہ دہ گہ پام
وہ کوو خہرمانہ یہ ک بہ با دہ کری

ھیچ شہ قامیک نہ بوو بیگریؔ وہ خوئی
 ناشنایہ ک پرسئی لئی: ئه وه توئی؟

دهست له ناو دهستی بیکه سی و غه مدا
 هاو دلّیک کوا دلّی پی ساو بدریؔ

باشترین دؤستی شه و بوو فقهت ئه و
 دهیدی چؤن رؤندکی له چاو دهسریؔ

نه یده ناسی پیاسه رییه کی شار
 جاده یه ک کوا سهری که هه لّبگریؔ

وه ریز و بئقهرار و مات و غه ریب
 ساته کانی به تالی خوئی ده بریؔ

ھیچ شہ قامیک نہ بوو بیگریؔ وہ خوئی
 ناشنایہ ک پرسئی لئی: ئه وه توئی؟

(۶۳)

له خزمهت حه زره تی مه حوی دا:

به نووری ADSI سهر به فه یسبو و کدا نه کهم چبکه م؟

به شینیکی و هها چاری شه ویکی وانه کهم چبکه م؟

له بهر پیی نه و په ره شینه گه لیک بهر به ست و فیلتیره

دهسا زوو ده ستوبرد فیلتیر شکین سه ودا نه کهم چبکه م؟

له گه ل ههستی منا ری ناکه وی نه و تو ره خاوهی نه و

وه کوو شیت سهر به دیواری که سانیکدا نه کهم چبکه م؟

له ریی نه و شوخه دا لایکم ده کرد و پیی نه نا پیم

دهسا لایکی هه موو عالم به سهر خو ما نه کهم چبکه م؟

دهمیکه شاری پر شو ری چهت و گه پ مات و خاموشه

به یاسای خو م په یامیک بو کچان نینشا نه کهم چبکه م؟

له دهستا لایک نه ما بو دیاری نوبه ی لیدووان دی جا

سهر نجدانم به تاله و چاوه ریی دو دانه کهم، چبکه م!؟

(۶۴)

شەۋى يەلدايە يا گاگۆرە ئەمشەو
كە دىدەم دوور لە تۆلیم مۆرە ئەمشەو

دلم وەك چاكەتى شیتانە قوربان
خەلاتى بەرد و دارى كۆرە ئەمشەو

كە تۆى شای شاعیرانى ئەم زەمانە
چ باکم بەیت و شیعری قۆرە ئەمشەو

هەمیشە وایە یا نووساوە دەنگت؟
لە خەو هەستاوی یا هەر بۆرە ئەمشەو

دلش مايل بە یاری نۆیە بۆیە
لە دۆستی کۆن سلۆک و تۆرە ئەمشەو

سروشکم نەقشى بالای تۆ دەکیشی
هەموو سەرمايە کەم یەك چۆرە ئەمشەو

موسولمانان مەپرسن حالى ئاران
دللى کونبووی دەلیسى پاپۆرە ئەمشەو

(٦٥)

رەنگی بوار دووی دەمی تالی نە ژیاوم وەرەو
دەنگی ونبووی دەقی تاقی نە کراوم وەرەو

ژەنگی هیناوە هەناوی کپ و تاریکی شیعر
تەنگی ئیوارە لە گەل هەستی نە ماوم وەرەو

گولی ئەو قالییە پڕ تاسەییە بۆ دیتنی تۆ
وێکۆو ئەو دەرەمە تا هەلنە وەرەو

دەر و دیوار دەبڕی دەستی درێژی دووریت
تا کوو ئەو جەر دەیه جەرگی نە جنام وەرەو

چ دەکا ماسی لە نامیزی زڕیدا کە نە بی؟
بە حرە کە ی بی بنی چوار دەورە دراوم وەرەو

غەمی تۆیانە هەموو پەنجەرە کانی رووحم
پۆرتەری بەر جەوێنی تاری دوو چاوم وەرەو

ليړه ويستاوه له سهر کاتي به تالی سەفەرت
کاتژميړی سەری مات و حەپەساوم وەرەوہ

بي هەوال ماوہ تەوہ مالپەري چۆلی نيگام
رادوی و تيشی کوزاوهی دلی خام وەرەوہ

(٦٦)

خەمێکی لە عەنەتی ئاسۆی ژیانمی داگرت
تەمێکی نە گبەتی کۆیستانی گیانمی داگرت

دڵم دوبارە دە گرمینێ بوو گۆلی ڕووی تۆ
شەوێکی تال و گران ئاسمانمی داگرت

مەراق و حەسرەت ئالۆزی کرد هەموو میشکم
سەریشەییکی بە ژان گش جەهانمی داگرت

نە ماوە تا قەت و سەبر و قەراری بیتۆییم
شەپۆلی مەینەت و ماتەم ڕەوانمی داگرت

ئەو نەندە تامەزرۆی جەننەتی ئەوینت بووم
کە دۆزەخی خەم و دەرد، بوون و مانمی داگرت

(۶۷)

تا ئه وين بېته وه سهر ئالقه گه پرى خوى بگه پړيوه
تا ببينېته وه دل بال و په پرى خوى بگه پړيوه

تا به هار چاوى بپشکوئ به چروئ سه وزى چه زيک و
له به رى کاته وه شيعرى به فه پرى خوى بگه پړيوه

بگه پړيوه بگه پړئ تا له په گى ژين کول وکوى خوږين
تا زه مان سووره له سهر سوور و گه پرى خوى بگه پړيوه

بگه پړيوه ته مهنى من به شى ئه م غوربه ته ناکات
وه ته نم تا بسړئ ئه سرى ته پرى خوى بگه پړيوه

تا که شى بېته وه ديسانه که وه رزى گه شى ئه شق و
وه گه پړئ جوانى ده قى زرده په پرى خوى بگه پړيوه

وہک ہمیشہ غہزہ لیش تامہ زرؤی دیتتی تویہ
 وشہ تا بیتہوہ تویی دیپر و پہری خوی بگہریوہ

بہسہراتی من و تو تاوہ کوو پر کاتہوہ گہردوون
 ہہلی بہست پردی ہہموو بہحر و بہری خوی بگہریوہ

لیکمان ہہلدہبری و ہہر یہکہمان ویلی ہہواریک
 چارہنووس ئیمہ دہنیری بو شہری خوی بگہریوہ

چہمی شینت کہ لہ باوش بگری گیانی بہ تاسہم
 ہہروہ کوو ماسیہ کی لال و کہری خوی، بگہریوہ

لہ گہل ٹاہہنگی نہمانم وہ کوو بارانہ دہگریا
 ٹہو کہسہی وا بہ خہمم ہہلدہپہری خوی، بگہریوہ!

(۶۸)

به سهرگهردی سهرت، ساقی! سهریک هه لینه مالْم
به سهودای تووه سهرگهردان هه تا که نگئی بناْلْم

به ته نیایی به جیت هیشتووم له تاراوگهی غه ریپی
نه هه رگیز دیی نه قهت جاریک ده پرسی تو له حالْم

به فیرو چوو به هیوای تو هه موو عومری عه زیزم
هه تا که نگئی به دووتا ویل بسوورپین مانگ و سالْم

سهرم سهرگهردت نهی ساقی هه تا که نگئی به سووکی
له من ده پروانیی و داخوازیی و خه ون و خه یالْم

شکاوه شووشه کهی عومرم به بهردی دهردی دووری
رژاوه باده کهی هه ستم به دهست به ختیکی زالْم

چراوه بهندی دلخوشیم به ئاهه نگئی غه ریپی
براهه شیعیری دلته نگئی به روو حی لال و پالْم

به سه رگه ردی سه رت ئه م دهوره ساقی تیکه مهی بؤم
هه تا دهوری نه داوم مهینه تی دهوری به تالم

نه ده بمه ئاو و هه لده مژی زهوی پشکی ته پاپیم
نه ده بمه هه لم و هه لده گری هه وا قورسی وه بالم

به سه رگه ردی سه رت بم مهی بگیپه ساقی سا دهی
چ ساده هه لده سوورا چه رخه که ی چه پگه ردی تالم

چ ژهنگیکسی هه لیناوه دلّهی ویلی به داوا
که توژی ناشکینی دهستی رپوژگاری مه حالّم

سه رم سه رگه ردت ئه ی ساقی ده سا دهی بینه بؤم مهی
له گوین بالنده که ی ئاوات هه تا نه شکاوه بالم

وه ره و ره نگین بکه رووحم به روخساری نیگارین
به گرمی خوین به ره رهنگی دلّهی پر خه وش وخالّم

وه ره و پاراو بکه هه ستم به دهنگی دلّنه واییت
براسینه شهوی خه وتوو که تینووی خه ونی تالم

(٦٩)

من كۆنەپەرەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو
من بادە بە دەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو

كۆنن ھەموو چىرۆكى پەژارەم وەكى يەلدا
رپووحم بە شكەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو

دەرمانى نىيە ژانى لى مېژوو كە گەپرا بى
دەردم لە ئەلەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو

بىخوینەو ھەسەربەندى ئەوینم بە بلندى
من شىعەرى بە ھەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو

پېوشوئى خەيالم بگرە بو خەبەرئىك لىم
من سەد سەدە مەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو

ھەلئايە لەبۆكەس مەتەلى بوون و نەبوونم
ھەر تۆم دەپەرەست و خەمى تۆم تازەيە ئەمشەو

(۷۰)

بە خالی، خویە جۆلانیە جەهانت رامەژینە
 کە تاریکی رەها تاقەتپەرین و دلتهزینە
 چرای گەردوون شەویک هەلکە و لەناو بێشکە ی ژیان
 منالانی هەریمی خۆشەویستی رابژینە
 لەناو باغچە ی رەهەند و رەنگ و بۆن و ئارەزوودا
 هەتاوی هیمنی و ئاوی ئەوینیان لێ پژینە
 مەهیله خەم دزە بکاتە هەناوی جوان و پوونیان
 بە کایە و خەندە و خۆشی زەمەنیان تێپەرینە
 تژی تیشک و شەراب و ئەشق و باران کە ژانیان
 بە گۆرانی و گەران و ئالوگۆریان رابھینە
 لە بن رابەرەو ئەگری شەر و نان و نەبوونی
 دەنا دوا یی بە هیزی بی شکر و خیرت بەینە
 چلۆن تەختی دلی تۆ و عەرشی کورسی نالەریتن
 کە مندالێک لەسەر خاکت بە پرووتی غەرقی خوینە؟

(۷۱)

سال و مانگی عومری چۆلم داخه كه م مه ودا بېرى
رېوژ ژيانى خۆم فروشت و شه وچراى مه رگم كېرى

شوين په لهى دووريت له سهر سينه و په رېه دلمايه هر
هيز و هه توان و هه ناسه و هم برېستى ليم بېرى

دووريت؛ نهو زريانه بوو وهر بوو به ته قويمى ته مه ن
به و ته زى بېرې حمى پاييزه، به هارى لى سېرى

نهو ده لالو بېرې غه مگينه ي كه دهنگى كز نه كرد
به ندبه بندى شيعرى روو و گيان و جهسته ي تا چېرى

ساله هايه، شوينمى هه لگرتووه نيسي رېشى
تا سنوورى بېكه سى و ته نيايى يمي هه لېرى

پى به پى ژين نه م نه هاته هر له گه لما هاتووه
پېكه وه كفى سهدان خوزگه و هزاره ممان درى

پرد و کۆلان و شهقام و هه‌رچی جادده و شوسته‌یه
دووبه‌دوو لێی رابراوین زۆر به‌ په‌ستی و دلپێری

تۆ بلی ئه‌و دایکته‌ و دوو ده‌ستتی توند گرتووه
یا بلی چون باوی ده‌ورانه‌ و ئه‌من هه‌روه‌ک کورپی

"ده‌ردی دووری زۆر گرانه‌، دل‌به‌را! هه‌ج‌ران به‌سه‌"¹
وا وجودی کردمە خاک و خۆله‌میش، شۆله‌ و گری!

1. دێره‌ شیعریکی مامۆستا حه‌قییه‌.

(۷۲)

کوا به نیوی گه وره یا گۆرینی، شۆرپش پی ده بی؟
که ی بناغهی مال به کهرپووچی تهر و خاو چی ده بی؟
خاوه خاوه رۆژه لاتی نوقمی گنخان کردووه
چاوه چاوین، وا خه بات بیخاوهن و لاری ده بی
تۆچ شۆرپشگپری دانیشتوی له خاکیکی غه ریب
دهس له سه دهس داده نیی و ههر ده لئی رۆژی ده بی!
چاوه ریی تا نیشتمان بۆ به بووکی بیننه وه؟
کوانی ئاردی "بۆم بهینن" نانی مافی لی ده بی؟
چوار لهت و پینج حیزب و شهس ههوت خیل و تیره و تاقمین
ئه و که لینه وا ههراو بی چل کونی دی تی ده بی
توتک و پاتالی به راز و رپوی خاکیان پاک فرۆشت
تا ئه وان له و گرده بن، پیت وایه بۆ تۆ جی ده بی؟
وهرنه وه نیو شاخ و خاک و خه لکی خۆتان بۆ خه بات
رووحی ئاران به رده بازه و روو له ئاسوی نوی ده بی

(۷۳)

هیچ دەزانی دای و بابت چۆن و چەندیان خوۆش دەویستی؟
 ڕووحی خوۆیان بە دەدا دیلانەیان بۆ هەڵدەبەستی

هیچ وهبیرت دی که ناوهندی گرینگی گۆی ژیان بووی؟
 بە و پەری پارێز وەسەر پە یژە ی سبە ی نینیان دەخستی

ئە ی لە بیرتە چەن که یفخوۆش بوون که ساوازه بیووی زوو
 گەشکه دە یگرتن لە خوۆشیدا که دیتیان ڕادە وەستی

تۆ گور و گالت دە کرد گالە دە که و تە نیو دللی وان
 دارە دارە ی هەستیان بوو دەستە کەت بگرن که هەستی

زۆر بە ئاوات بوون هەموو ڕۆژی شتیکت لی وە گیرن
 تازە تر بی لە و وشانە ی پیشووتر لیان دە بیستی

هیندە شیرین، ژیکە لە، نەرمونیان، تاقانە بووی تۆ
 یان بە زۆر ماچیان دە کردی یان دەم و گوو پیان دە گەستی

شیوه‌زاری دل‌رفینت کانی سهد پرووداوی خوښ بوو
رهوت و پروینت هیڼده ناسک بوو ته‌واو گیانیان ده‌له‌ستی

تا وه‌سهر پی‌که‌وتی سهد جار داکه‌وت جه‌رگ و هه‌ناویان
بو وه‌سهر ری‌خستنت بوو ده‌ستیان توند نایه ده‌ستی

تا به سهرمایه بی‌تی‌چوو ته‌مه‌نیان پاک له‌ریدا
ئیسته‌ش ناواتیان‌ه ژینت قه‌ت نه‌هیڼیتن نشستی

چاوه‌رپی‌ناکه‌ن له‌جوابی چاکه‌یان دا وه‌ر بسوورپی
توښ قه‌رزدار نی، به‌لام تاله‌که ده‌رکیان لی‌ببه‌ستی

رینوین وه‌ک چاوی سهر بوون بو‌ت که سهرچاوه‌ی ژیان بووی
چاو و سهر هه‌لناپرین لیک مه‌ر به‌ده‌ستی دهرنه‌وه‌ستی!

(۷۴)

زہیتوونی تہ مہن خوُش بووہ ئوخہی لہ ہہ ناوا
گولجاری ئہوین شین بووہ دیسان لہ دہراوا

مہستی رہزی گہز کردووہ کیڑیک بہ کہزی خوُی
گیرسانی نہشہی مانہوہ شاریک لہ شہراوا

پیشہنگہ لہ پاراستنی دہسکہوتی ژیانہ
ہیزی ژنی میژووم لہ گہلیدا نہدہ حاوا

ناوبانگی گہلی کوردی بہرز کردووہ ئہمجار
ناہہنگی ورہ و بہرگری ئازانہیہک ئاوا

عہفرین؛ ہہموو تہ نیایی و تارمایی تہراندن
ہہستانی لہ خہو خہلکی لہ ناو بازنہ نہماوا

سووربوونہوہ گوللہ و چہک و فیشہک لہ رقاندا
گشت چوونہوہ دیسان بہ گژ ئہو دوژمنی حاوا

بۆ تۆلە لەسەر پین و دەووستن لە بەرانبەر
هەر کەس کە بدووری دەمی خولیاپەکی ساوا

گرتیانەووە گشت دەشت و دەره و دۆل و کەژ و شاخ
ئەو راستییە تالەیی دەدرەوشاوە لە تاوا

نووسیانەووە رووبار و کەریز و چەم و کانی
بۆ کوردی بویر، مافی رەوا و هەم هەقی داوا

هاکاوە خەبەر بیست و بجوولیتەووە خوینی
خەلکی رۆژەلاتیش بە دەم و کاتی رۆژاوا

(۷۵)

تہ قویمی تہ مہن خالی لہ رووداوی ئہ وینہ
تابلویہ کی دہ فگرتوو بہ دیواری زہ مینہ

گوفاری رہ گم پر لہ وتاری خہ می ئہ شقہ و
رینگاہیہ کی بی راگوزہری چؤل و بہ رینہ

ہیچکس نیہ سہر بسوی لہ ئاسوگی ژیان و
جوانیک نیہ بروانی لہ ئہم کونہ برینہ

ئارشوی سہرم پر لہ سہدان فایلی گرینگہ و
سہردیپری نیگاہم ہہ موو ہاوار و گرینہ

رؤمانی ژیانم کہ پراوپر لہ ورینہ و
پرکردنہ وہی خشتہ وشہی مہرگ و ئہ وینہ

رؤژنامہ یہ کی سووک و چرووکی تژی کیشہ و
سہد رووپہری تہ نہایہ لام وایہ کہ ژینہ

من، ئايدىيەكى پوچ لە جەھانئىكى مەجازى و
من، وئىنە پروفائىلى كەوا بى گور و تىنە

ئاويئەيەكى تال لە دروشم و لە دەمامم
ئاويئەيەكى لىل كە سنورى رەش و شىنە

ئەو مالپەرە بى خوئنەرە داخراوہ منم من
ئەو كۆلبەرە كوردەي كە لە رپى مین و كەمىنە

(۷۶)

جہان گویچکہی لہ حاندت ئاخیوہ
زہمان رووحی لہ بیدہنگی چہقیوہ

خودا ئیرہی بہ جی ہیشتوہ لہ میژہ
تہ میک تہ یمانی ئیمہی توند تہ نیوہ

دہدم UN ہہ مووی تیکرا بہ پووشیک
کہ ئاسایشت و ئاشتی داپریوہ

بہ دہولہت تانہ بی ہہر بی نیشانی
گہ لی بی ناوی قہت میژوو نہ دیوہ

مرؤف و مافہکانی ناتہ با بوون
سیاسہت ئەم وشانہی تیک چنیوہ

لہ پشت پەردہی نہینیدا بہ قوربان
سەدان خەنجەر بہ زامت پیکہ نیوہ

به ته نیا یان به جیه پستی که بتخون
بلین گورگیک برامانی دریوه

چه ک و چول کوانی هیمان بو بویری؟
ورهی توئه و په پی هیزی بریوه!

که پرچی هوندوه و کردی به په لکه
کوتم دیسان کچی کورد راپه ریوه

ته یاره ی تیک شکاند باسکی کوری کورد
ئیر زانیم که دوژمن پیس خه سیوه

به بوئی نهوت نه وان سه رسام و کاسن
به زیپر و زور هه موو که سیان کریوه

له بیرى به رژه وه ندى و پشكى خودان
به وان چى گهر ولا تیک تیک ته پیوه

به وان چى گهر ژن و مندال ده کوژری
فرؤشراوه چه ک و پارەش ره سیوه!

(۷۷)

به فر بووی و لهسه ر دهستی ئه وینداری ده سووتای
 گولیکه ی ده گمه نی میرگی به هاران بووی، ده پشکوی

ئه تو شووشه ی شه پابی گهرم و تالی دهستی ساقی
 له ناو ئه م دۆزه خی هالا وه دا تک تک ده گریای

هه ور بووی و که چی وه ک لۆکه شی ده کراوه جهسته ت
 نه فهس بووی و به لام وینه ی غه زه ل، خوش خوش ده نووسرای

خه یال بووی و وه دی هاتی، خه ون بووی و ئه من دیم
 به هه رچی چاک و ئه فسووناوی و جوانه ده شو بهای

چ کالیک بووی که واهه مشه و به گشتی پینگه یشتی؟
 چ سالیک بووی که واهه ساته وه خته مدا به جیمای؟

ئه وه نند سل بووی به دهستی تاسه باری من نه گیرای
 ئه وه نند خاراو و پوخته و پر له من وا بوو که تو خوا ی

سروشتی شیٔ له جهستهی پرووتی تۆدا توند ده ئاژوا
له میژووی میهره بانیدا ولاتیکه به ته نیای

گهر ئاوینهی ده پرسم بو وه هانه رم و نیانی؟
ئه گهر ئاوی ده لیم بو هینده نازدارانه ده شکای؟

(۷۸)

ئو وہا پڑیوہ بہ سہد سویند و دوعا ناپہ تہوہ
دلی گوراوہ دلین وا بہ تکا ناپہ تہوہ

کوچ و باری سفہری بہست و سہری خوئی ہلگرت
ہیندہ تاسہی ہہبوو تازہ بہ خودا ناپہ تہوہ

ہہموو ناواتی دلی چرکہدہ میک پڑین بوو
چ کلابی و بکہوی یاکوو نہگا ناپہ تہوہ

سفہری نابہ لہدی، نابہ دلی قہت نہبووہ
چ بزانی و چ نہزانی لہوہ لا ناپہ تہوہ

کورپی باران و کچی بہفر و نہوی ہہور و ہہلا
دایک و بابی، چہم و خور، خوئی رہشہبا ناپہ تہوہ!

(۷۹)

غەریبی؛ تەمیکە و بەسەر ما کشاوہ
غەریبی؛ غەمیکە و بە بەر ما براوہ

غەریبی؛ نەبوونی دەسی تۆیە دایە
لە دڵما کە شوینی ھەتا ئیستە ماوہ

غەریبی؛ منم واشەو و پۆژ بە تەنیا
لە گەل شیعر و ھەست و زمان تیکە لاوہ

غەریب یانی؛ قوولبونو ھەو زامی خاکیک
کە ھەر دەرد و مەرگی بەسەردا پڑاوہ

غەریب یانی ھۆزیککی بی ماف و بی پزیز
لە چوار لا کە ناوی بە نامۆ براوہ

غہریب یانی خہوئیک لہ جوغرافیا ون
گہلیکی لہ تابووتی تاریخ نراوہ

غہریبی قوماری من و خوّم و ژینہ
کہواسی بہسی، دستئی نابین براوہ

غہریبی: غہزہلبازی رووچیکہ تہنیا
کہ تہنیا بہسہر دووری دابہش کراوہ

مہرگ یانی رینگاہہکی روو لہ غوربہت
غہریب یانی دہرگاہہکی داخراوہ

(۸۰)

دەلېم ئەمجارە ئەگەر بېمەۋە؛ كۆلانت ھەموو ...
بەرد و دار و دەر و ديوار و خيابانت ھەموو ...

دەلېم ئەمجارە ئەگەر بېمەۋە؛ رېۋبانت ھەموو ...
خاك و خۆل و تەپ و تۆز و تەمى كويستانت ھەموو ...

دەلېم ئەمجارە ئەگەر بېمەۋە؛ ئاسمانت ھەموو ...
چەم و رووبار و دەرە و دۆل و چياكانت ھەموو ...

دەلېم ئەمجارە ئەگەر بېمەۋە بۆ ديتتى تۆ
بەھژىنئىتەۋە ھەستىم سەر و رووى جوانت ھەموو ...

چۈنى ئەم ئەشقى لە تويى گيان و دلا ھەلبگرم؟
چۈن بەبى تۆ شەۋى يا رۆژى بەتەنيا نەمرم؟

ئەم ھەموو ئەشقى لەناو رووھى چلۆن جى بكمەۋە؟
شەۋى يا نيوەشەۋى گريە چلۆن گل دەمەۋە؟

تۆ بلیی بەم هەمووه لەمپەری ڕووحم نەرمی؟

تۆ بلیی بەم هەمووه سواری هەناسەم نەگلی؟

تۆ بلیی دووری هەتا کوێ دلی تەنگ دابگری؟

تا بە کە یانە غەریبی، سەرەڕیم لی بگری؟

تۆ بلیی بیرەوهریت تەنگ بە گەر ووم هەلنەچنی؟

یانە بیتۆیی تەراییی هەموو گیانم نەچنی؟

خۆزگە دەیشووشتەووە ئەم شیعرە، شەویک، بارانت

خۆزگە دەبیردەووە دواجارە خەویک بوژوانت

ئەم هەموو خورپ و خوتوورە و دلەپاوکەم نەدەبوو

خۆزگە دەدگرتەووە بۆم، باوەشی جارانت هەموو!

